

1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตเป็นผู้เรืองปัญญามีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีทักษะและภูมิปัญญาในงานอาชีพในฐานะนักวิชาชีพชั้นสูง มีทักษะวิจัยในฐานะนักวิชาการชั้นสูง มีจิตสำนึกและภูมิธรรมในฐานะพลเมืองดีของสังคมไทยและสังคมโลก

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
1.1 ร้อยละของบัณฑิตที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี (สมศ. 1.1)	P) มีแผนปฏิบัติการเสริมสร้างศักยภาพที่ส่งเสริมการได้งาน การประกอบอาชีพอิสระ และการศึกษาต่อของนักศึกษา โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเสริมสร้างศักยภาพที่ส่งเสริมการได้งาน การประกอบอาชีพอิสระ และการศึกษาต่อของนักศึกษา C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) มีบัณฑิตได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี เท่ากับ ร้อยละ 1 - 59 2) มีบัณฑิตได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี เท่ากับ ร้อยละ 60 - 79 3) มีบัณฑิตได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี เท่ากับร้อยละ 80 - 89 4) มีบัณฑิตได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี เท่ากับร้อยละ 90 – 94 5) มีบัณฑิตได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี เท่ากับร้อยละ 95 – 100

คำอธิบาย

จำนวนของบัณฑิตที่ได้งานทำ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เรียนในหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำ หรือ มีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น โดยไม่นับรวมผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา การนับการมีงานทำให้สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผู้ที่มีการมีงานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว

วันที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง วันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้สำเร็จการศึกษา

สูตรการคำนวณ :

จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระ	
ภายใน 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา	X 100
จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ในปีการศึกษานั้น	

ข้อมูลที่ต้องการ :

ข้อมูลได้จากการสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตทั้งในระดับสถาบันและระดับกลุ่มสาขาที่มีการสำรวจและรวบรวมไว้ ซึ่งอาจเป็นแบบสำรวจที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษาจัดเก็บขึ้น ทั้งนี้หากไม่สามารถเก็บข้อมูลจากบัณฑิตได้ทั้งหมด สถาบันอาจจัดเก็บในวันซ้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร หรือวันรับพระราชทานปริญญาบัตร โดยต้องแสดงให้เห็นว่าบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามนั้นมีความเป็นตัวแทนของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีนั้น ข้อมูลที่ต้องรายงาน ได้แก่

1. จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำแล้ว ภายใน 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
3. จำนวนบัณฑิตที่มีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายใน 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
4. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ภายใน 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
5. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำหรือมีรายได้ประจำอยู่ก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา

ในกรณีที่สถาบันการศึกษาไม่สามารถดำเนินการสำรวจหรือเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการประเมินในปีนั้นได้ทันผู้ประเมินอาจอนุโลมให้ใช้ข้อมูลจากการสำรวจในปีที่ผ่านมาแทนได้

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
1.2 ร้อยละของบัณฑิตที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา (สมศ. 1.2)	P) มีแผนปฏิบัติการที่ส่งเสริมให้บัณฑิตได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการที่ส่งเสริมให้บัณฑิตได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) บัณฑิตได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา เท่ากับ ร้อยละ 1 - 59 2) บัณฑิตได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา เท่ากับ ร้อยละ 60 - 79 3) บัณฑิตได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา เท่ากับ ร้อยละ 80 - 89 4) บัณฑิตได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา เท่ากับ ร้อยละ 90 - 94 5) บัณฑิตได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา เท่ากับ ร้อยละ 95 - 100

คำอธิบาย

ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรปกติ หลักสูตรต่อเนื่อง หลักสูตรสมทบ ที่ได้งานทำตรงหรือสอดคล้องกับสาขาที่สำเร็จการศึกษาเทียบกับบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถาม เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นที่ได้งานทำ โดยให้นับเฉพาะบัณฑิตที่ไม่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาต่อ โดยการตัดสินความสอดคล้องของสาขาที่สำเร็จการศึกษากับงานที่ทำนั้นให้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้ประเมิน

สูตรการคำนวณ :

จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา	
จำนวนบัณฑิตในปีการศึกษานั้นที่ได้งานทำทั้งหมด	X 100

ข้อมูลที่ต้องการ :

ข้อมูลได้จากการสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตทั้งในระดับสถาบันและระดับกลุ่มสาขาที่มีการสำรวจและรวบรวมไว้ ซึ่งอาจเป็นแบบสำรวจที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษาจัดเก็บขึ้น ทั้งนี้หากไม่สามารถเก็บข้อมูลจากบัณฑิตได้ทั้งหมด สถาบันอาจจัดเก็บข้อมูลในวันซ้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร หรือวันรับพระราชทานปริญญาบัตร โดยต้องแสดงให้เห็นว่าบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามนั้นมีความเป็นตัวแทนของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีนั้นที่ได้งานทำทั้งหมด ข้อมูลที่ต้องรายงาน ได้แก่

1. จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำภายใน 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
3. จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำตรงสาขาภายใน 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา

หมายเหตุ

การได้งานทำตรงสาขา หมายถึง การทำงานที่สอดคล้องกับสาขาที่สำเร็จการศึกษา รวมถึงการทำงานในหน้าที่อื่นๆภายในขอบข่ายของสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
1.3 ร้อยละของบัณฑิตได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ (สมศ. 1.3)	P) มีแผนปฏิบัติการที่ส่งเสริมให้บัณฑิตได้เงินเดือนตรงตามวุฒิการศึกษา โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการที่ส่งเสริมให้บัณฑิตได้เงินเดือนตรงตามวุฒิการศึกษา C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) บัณฑิตได้เงินเดือนเริ่มต้นตรงตามวุฒิการศึกษาตามที่ กพ. กำหนด เท่ากับ ร้อยละ 1 - 74 ของบัณฑิตทั้งหมด 2) บัณฑิตได้เงินเดือนเริ่มต้นตรงตามวุฒิการศึกษาตามที่ กพ. กำหนด เท่ากับ ร้อยละ 75 - 99 ของบัณฑิตทั้งหมด 3) บัณฑิตได้เงินเดือนเริ่มต้นตรงตามวุฒิการศึกษาตามที่ กพ. กำหนด ร้อยละ 100 ของบัณฑิตทั้งหมด 4.1) บัณฑิตได้เงินเดือนเริ่มต้นตรงตามวุฒิการศึกษาตามที่ กพ. กำหนด ร้อยละ 100 ของบัณฑิตทั้งหมด 4.2) บัณฑิตได้เงินเดือนเริ่มต้นมากกว่าที่ กพ. กำหนดตามวุฒิการศึกษา เท่ากับร้อยละ 10 - 19 ของบัณฑิตทั้งหมด 5.1) บัณฑิตได้เงินเดือนเริ่มต้นตรงตามวุฒิการศึกษาตามที่ กพ. กำหนด ร้อยละ 100 ของบัณฑิตทั้งหมด 5.2) บัณฑิตได้เงินเดือนเริ่มต้นมากกว่าที่ กพ. กำหนดตามวุฒิการศึกษา เท่ากับหรือมากกว่า ร้อยละ 20 ของบัณฑิตทั้งหมด

คำอธิบาย

ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ หมายถึง ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนประจำเริ่มต้น หรือรายได้ประจำจากการเป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระที่บัณฑิตได้รับเทียบกับบัณฑิตที่มีงานทำหรือมีรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีการสำรวจและรวบรวมไว้ อาจเป็นแบบสำรวจที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือสถาบันอุดมศึกษาจัดเก็บขึ้น ทั้งนี้ หากไม่สามารถเก็บข้อมูลจากบัณฑิตได้ทั้งหมด สถาบันอาจจัดเก็บข้อมูลในวันซ้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร หรือวันรับพระราชทานปริญญาบัตร โดยต้องแสดงให้เห็นว่าบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามนั้นมีความเป็นตัวแทนของบัณฑิตที่ได้งานทำหรือมีรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพอิสระในปีการศึกษานั้น

เกณฑ์เงินเดือนรายได้เริ่มต้นคิดจากเกณฑ์เงินเดือนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (กพ.) สำหรับปีการศึกษา 2548 ใช้เกณฑ์เงินเดือนเริ่มต้นของปริญญาตรีขั้นต่ำ 7,630 บาท ทั้งนี้ เกณฑ์อัตราเงินเดือนดังกล่าวสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามเกณฑ์ที่ กพ. อนุมัติให้มีการเปลี่ยนแปลง

สูตรการคำนวณ :

จำนวนบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์	X 100
จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำหรือมีรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพอิสระทั้งหมด ในปีการศึกษานั้น	

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด และจำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำหรือ มีรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพอิสระในปีการศึกษานั้นๆ
2. จำนวนบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนรายได้เริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์เงินเดือนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (กพ.) ในปีการศึกษานั้นๆ

หมายเหตุ

1. กรณีผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยการสาธารณสุขและวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข ในหลักสูตร 2 ปี มีอัตราเงินเดือนขั้นต่ำตามที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด เท่ากับ 5,920 บาท ทั้งนี้ เกณฑ์อัตราเงินเดือนดังกล่าวสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามเกณฑ์ที่ กพ. อนุมัติให้มีการเปลี่ยนแปลง
2. แบบสอบถามการได้งานทำของบัณฑิตให้จำแนกรายละเอียดของอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทนอื่นๆให้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
1.4 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต (สมศ. 1.4)	P) มีแผนปฏิบัติการเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษาครอบคลุมสมรรถนะ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านความรู้ความสามารถพื้นฐาน และด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณของวิชาชีพ โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษาครอบคลุมสมรรถนะ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการด้านความรู้ความสามารถพื้นฐาน และด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณของวิชาชีพ C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรม ภายในปีการศึกษานั้น 1) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนายจ้างหรือผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต เท่ากับ 1 - 2.4 2) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนายจ้างหรือผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต เท่ากับ 2.5 - 3.4 3) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนายจ้างหรือผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต เท่ากับ หรือมากกว่า 3.5 4.1) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนายจ้างหรือผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต เท่ากับ หรือมากกว่า 3.5 4.2) ทุกข้อคำถาม (Item) มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนายจ้างหรือผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต เท่ากับหรือมากกว่า 3.5 4.3) อย่างน้อย ร้อยละ 25 ของข้อคำถาม (Item) มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ของนายจ้างหรือผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต เท่ากับหรือมากกว่า 4 5.1) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนายจ้างหรือผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต เท่ากับ หรือมากกว่า 3.5 5.2) ทุกข้อคำถาม (Item) มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนายจ้างหรือผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต เท่ากับหรือมากกว่า 3.5 5.3) อย่างน้อย ร้อยละ 50 ของข้อคำถาม (Item) มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ของนายจ้างหรือผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต เท่ากับหรือมากกว่า 4

คำอธิบาย

ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิต หมายถึง ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิตหรือผู้รับบริการจากการประเมินบัณฑิตที่ทำงานด้วยตั้งแต่ 1-3 ปี โดยพิจารณาคุณสมบัติที่ครอบคลุมคุณสมบัติหลัก 3 ด้านของบัณฑิตที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการตามลักษณะงานในสาขานั้นๆ ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน และคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ โดยระดับความพึงพอใจให้สำรวจโดยใช้คะแนน 5 ระดับ แต่หากสถาบันมีการสำรวจไว้เดิมแล้วโดยใช้ระดับคะแนนแบบ 4 ระดับ ให้ทำการปรับเทียบระดับคะแนนให้เป็น 5 ระดับ โดยใช้สูตรดังนี้

$$y = mx + c$$

เมื่อ y = คะแนนใหม่ที่ปรับแล้ว
 X = คะแนนที่ประเมินได้
 m = 4หรือ3
 c = (-1หรือ3)

ข้อมูลที่ต้องการ :

ผลการสำรวจระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิตหรือผู้รับบริการ ที่มีต่อบัณฑิต ครอบคลุมสมรรถนะ 3 ด้าน

หมายเหตุ

- 1) สมศ. อาจจัดให้มีหน่วยงานกลางเพื่อการจัดเก็บข้อมูลตัวบ่งชี้ที่ 1.1 – 1.4 แต่ทั้งนี้มหาวิทยาลัยควรดำเนินการสำรวจข้อมูลในประเด็นตามตัวบ่งชี้ที่ 1.1 –1.4 และประเด็นที่สะท้อนความเป็นเอกลักษณ์ของสถาบันด้วย
- 2) มหาวิทยาลัยในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ขอให้ใช้แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่สถาบันพระบรมราชชนกจัดทำเป็นเครื่องมือกลาง

3) สูตรการคำนวณ

3.1) ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิต

ผลรวมค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิต
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

3.2) ร้อยละของข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากกว่าหรือเท่ากับ 4

จำนวนข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจได้มากกว่าหรือเท่ากับ 4 คะแนน	X 100
จำนวนข้อคำถามทั้งหมด	

3.3) การแปลผลคะแนนค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ มีรายละเอียด ดังนี้

1.00 – 1.50 คะแนน	เท่ากับ	ต้องปรับปรุง
1.51 – 2.50 คะแนน	เท่ากับ	ควรปรับปรุง
2.51 – 3.50 คะแนน	เท่ากับ	พอใช้
3.51 – 4.50 คะแนน	เท่ากับ	ดี
4.51 – 5.00 คะแนน	เท่ากับ	ดีมาก

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
1.5 จำนวนนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมา (สมศ. 1.5)	P) มีแผนปฏิบัติการสนับสนุนส่งเสริมให้นักศึกษาหรือศิษย์เก่า มีความพร้อมที่จะได้รับการประกาศเกียรติคุณและรางวัลระดับชาติหรือนานาชาติ ในด้านต่างๆ และรวบรวมข้อมูลการประสบความสำเร็จหรือการได้รับรางวัลระดับชาติหรือนานาชาติ ของนักศึกษาและศิษย์เก่า โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) จัดทำแผนปฏิบัติการสนับสนุนส่งเสริมให้นักศึกษาหรือศิษย์เก่า มีความพร้อมที่จะได้รับการประกาศเกียรติคุณและรางวัลระดับชาติหรือนานาชาติ ในด้านต่างๆ และรวบรวมข้อมูลการประสบความสำเร็จหรือการได้รับรางวัลระดับชาติหรือนานาชาติ ของนักศึกษาและศิษย์เก่า C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือ โครงการหรือกิจกรรม ภายในปีการศึกษานั้น 1) ไม่มีนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมา (สมศ. ไม่ให้คะแนน) 2) ไม่มีนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมา (สมศ. ไม่ให้คะแนน) 3) มีนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมา เท่ากับ 1 คน 4.1) มีนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมา มากกว่า 1 คน 4.2) วิทยาลัยมีฐานข้อมูลศิษย์เก่าที่ครอบคลุมการได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยมีการจัดทำข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและตรงตามความหมายของตัวบ่งชี้ ภายในเดือนพฤษภาคมของทุกปี

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
	5.1) มีนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมามากกว่า 1 คน 5.2) วิทยาลัยมีฐานข้อมูลศิษย์เก่าที่ครอบคลุมการได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยมีการจัดทำข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและตรงตามความหมายของตัวบ่งชี้ ภายในเดือนพฤษภาคมของทุกปี 5.3) นักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม ในระดับชาติหรือนานาชาติ อย่างน้อย ร้อยละ 0.03

คำอธิบาย

จำนวนนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณยกย่อง ต้องเป็นรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณของต่างหน่วยงาน เช่น หน่วยงานของภาครัฐในระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือจังหวัด หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เป็นองค์กรทางวิชาการ หรือองค์กรวิชาชีพ หรือหน่วยงานหรือองค์กรวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ เป็นต้น โดยมีลายลักษณ์อักษรปรากฏ ซึ่งแสดงถึงการเชิดชูเกียรติสร้างชื่อเสียงให้กับบุคลากรและหน่วยงาน โดยให้นับรวมในรอบ 3 ปีติดต่อกัน สามารถนับรวมรางวัลผลงานวิทยานิพนธ์ การได้รับทุนการศึกษาจากองค์กรระดับชาติหรือนานาชาติ รางวัลข้าราชการดีเด่นของต่างหน่วยงาน เป็นต้น ทั้งนี้การนับรางวัลของนักศึกษา สามารถนับได้ทั้งรางวัลของนักศึกษาภาคปกติ และรางวัลของนักศึกษาภาคนอกเวลา และหากผู้ได้รับรางวัลนั้นเป็นศิษย์เก่าหลายสถาบัน สถาบันเหล่านั้นต่างก็สามารถนับรางวัลนั้นได้ และสามารถนับซ้ำได้ หากนักศึกษาหรือศิษย์เก่าผู้นั้นได้รับรางวัลหลายครั้งในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมา

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนนักศึกษาและบัณฑิตที่ได้รับรางวัลและประกาศเกียรติคุณฯ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา
2. ชื่อนักศึกษา และศิษย์เก่า ชื่อรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณ หน่วยงานที่ให้ และเดือนและปีที่ได้รับ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

หมายเหตุ

1. เฉพาะตัวบ่งชี้นี้ ลำดับการให้คะแนนของผลลัพธ์ของการดำเนินการ เป็น 0 0 3 4 และ 5 โดยถ้าวิทยาลัยไม่มีนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติหรือระดับนานาชาติในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมา จะได้คะแนน เท่ากับ 0
2. หากวิทยาลัยมีนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมา เท่ากับ 1 คน จะได้คะแนน เท่ากับ 3
3. วิทยาลัยควรจัดทำฐานข้อมูลศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาน้อยในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา เพื่อเป็นข้อมูลที่จะต้องรายงาน สกอ.

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
1.6 จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ภายในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา (สมศ. 1.6)	P) มีแผนปฏิบัติการสนับสนุนให้นักศึกษาจัดทำผลงานวิชาการที่มีคุณภาพและโอกาสในการนำเสนอเพื่อรับรางวัลระดับชาติหรือนานาชาติ โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการสนับสนุนให้นักศึกษาจัดทำผลงานวิชาการที่มีคุณภาพและโอกาสในการนำเสนอเพื่อรับรางวัลระดับชาติหรือนานาชาติ C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการ ตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) ผลงานวิชาการของนักศึกษาได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ จำนวน 1 เรื่องหรือชิ้นงาน 2) ผลงานวิชาการของนักศึกษาได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ จำนวน 2 เรื่องหรือชิ้นงาน 3) ผลงานวิชาการของนักศึกษาได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ เท่ากับหรือมากกว่า 3 เรื่องหรือชิ้นงาน 4) ผลงานวิชาการของนักศึกษาได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ จำนวน 4 เรื่องหรือชิ้นงาน 5) ผลงานวิชาการของนักศึกษาได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ จำนวน 5 เรื่องหรือชิ้นงาน

คำอธิบาย

จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา หมายถึง จำนวนผลงานวิทยานิพนธ์หรืองานวิชาการของนักศึกษาหรือของบัณฑิต ไม่ว่าจะเป็นระดับปริญญาตรี โท หรือเอก ทั้งนักศึกษาภาคปกติ และนักศึกษาภาคนอกเวลาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ในการประเมินจะนับเฉพาะจำนวนวิทยานิพนธ์หรือจำนวนชิ้นงานวิชาการเท่านั้น และสามารถนับซ้ำจำนวนครั้งที่ได้รับรางวัล หากผลงานนั้นได้รับรางวัลหลายครั้งในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

การได้รับรางวัล ต้องเป็นรางวัลของหน่วยงานที่มีพันธกิจหลักในการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยของประเทศ เช่น สภาวิจัยแห่งชาติ สกว. หรือหน่วยงานหรือองค์กรวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ เป็นต้น โดยมีลายลักษณ์อักษรปรากฏ ซึ่งแสดงถึงการเชิดชูเกียรติสร้างชื่อเสียงให้กับบุคลากรและหน่วยงาน

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนผลงานวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา
2. ชื่อนักศึกษา ชื่อวิทยานิพนธ์หรือ ผลงานวิชาการ ชื่อรางวัล หน่วยงานที่ให้ และเดือนและปีที่ได้รับรางวัล

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
1.7 ร้อยละของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด ไว้ในหลักสูตรเฉลี่ยในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา (สมศ. 1.7 เฉพาะว.ในสังกัด สบช.)	P) มีแผนปฏิบัติการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำหรือไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินของรายวิชา โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำหรือไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินของรายวิชา ที่กำหนดไว้ C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) ร้อยละของนักศึกษาสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด เฉลี่ยในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา เท่ากับ 1 - 74 2) ร้อยละของนักศึกษาสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด เฉลี่ยในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา เท่ากับ 75 - 89 3) ร้อยละของนักศึกษาสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด เฉลี่ยในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา เท่ากับ 90 - 94 4) ร้อยละของนักศึกษาสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด เฉลี่ยในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา เท่ากับ 95 - 99 5) ร้อยละของนักศึกษาสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด เฉลี่ยในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา เท่ากับ 100

คำอธิบาย

ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การวัดผล และมีระยะเวลาศึกษาในหลักสูตรตามที่วิทยาลัยกำหนด

แนวทางหรือแผนการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ หมายถึง กิจกรรมที่อาจารย์ดำเนินการเพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำหรือไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินรายวิชาหรือทุกชั้นปี ให้มีการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน

สูตรการคำนวณ :

$\frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนดในรอบ 3 ปีติดต่อกัน}}{\text{จำนวนนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในรอบ 3 ปีติดต่อกัน}} \times 100$

ข้อมูลที่ต้องการ

การที่มีผู้สำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่กำหนด ไม่มีการสูญเสียทางการศึกษาแสดงถึงประสิทธิภาพในการผลิตวัดผลการดำเนินงานปีละ 1 ครั้ง โดยคำนวณจากจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นๆ ในแต่ละหลักสูตร เทียบกับจำนวนเมื่อแรกรับเข้าศึกษาคิดเป็นร้อยละ โดยให้นับรวมในรอบ 3 ปีติดต่อกัน

หมายเหตุ

- 1) กรณีรายงานสำหรับวงรอบปีการศึกษา 2550 ให้คำนวณหาร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2549 2550 และ 2551
- 2) การคำนวณจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาของแต่ละรุ่น ให้นับจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนเรียบร้อยแล้ว

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
1.8 ร้อยละของบัณฑิตที่สอบขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพ หรือ ข้อสอบมาตรฐานได้ในครั้งแรก เฉลี่ยในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา (สมศ. 1.8 เฉพาะว.ในสังกัด สบช.)	P) มีแผนปฏิบัติการที่เสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษาให้สามารถสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพหรือข้อสอบมาตรฐาน ได้ในการสอบครั้งแรก ถึงในระดับเพื่อพัฒนาผลการสอบในแต่ละรายวิชา อิงตามผลการสอบของแต่ละรายวิชาในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมา รวมทั้งอิงตามศักยภาพ ความสนใจ และพัฒนาการของผู้เรียน โดยตั้งเป้าหมายการดำเนินงานให้นักศึกษาสอบผ่าน แต่ละรายวิชา ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 90 D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการที่กำหนดไว้ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษาให้สามารถสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพหรือข้อสอบมาตรฐาน ได้ในการสอบครั้งแรก ถึงในระดับเพื่อพัฒนาผลการสอบในแต่ละรายวิชา อิงตามผลการสอบของแต่ละรายวิชาในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา รวมทั้งอิงตามศักยภาพ ความสนใจ และพัฒนาการของผู้เรียน C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) ร้อยละของบัณฑิตที่สอบขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพ หรือ ข้อสอบมาตรฐานได้ในครั้งแรก เฉลี่ยในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา เท่ากับ 1 - 59 2) ร้อยละของบัณฑิตที่สอบขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพ หรือ ข้อสอบมาตรฐานได้ในครั้งแรก เฉลี่ยในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา เท่ากับ 60 - 69 3) ร้อยละของบัณฑิตที่สอบขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพ หรือ ข้อสอบมาตรฐานได้ในครั้งแรก เฉลี่ยในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา เท่ากับ 70 – 100

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
	4.1) ร้อยละของบัณฑิตที่สอบขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพ หรือ สอบมาตรฐานได้ในครั้งแรก เฉลี่ยในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา เท่ากับ 70 - 100 4.2) อย่างน้อย 4 ใน 8 รายวิชา ที่บัณฑิตที่สอบขึ้นทะเบียน ประกอบวิชาชีพได้ในครั้งแรก ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่าคะแนน เฉลี่ยของประเทศ (สำหรับวิทยาลัยพยาบาล) หรือสอบข้อสอบ มาตรฐานได้ในครั้งแรกเป็นอันดับหนึ่งของประเทศหนึ่ง หลักสูตร (สำหรับ วสส.และวทก.) 5.1) ร้อยละของบัณฑิตที่สอบขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพ หรือ สอบมาตรฐานได้ในครั้งแรก เฉลี่ยในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา เท่ากับ 70 - 100 5.2) อย่างน้อย 6 ใน 8 รายวิชา ที่บัณฑิตที่สอบขึ้นทะเบียน ประกอบวิชาชีพได้ในครั้งแรก ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่าคะแนน เฉลี่ยของประเทศ (สำหรับวิทยาลัยพยาบาล) หรือสอบข้อสอบ มาตรฐานได้ในครั้งแรกเป็นอันดับหนึ่งของประเทศมากกว่าหนึ่ง หลักสูตร (สำหรับ วสส.และวทก.) 5.3) บัณฑิตที่สอบขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพได้ในครั้งแรก ทุก รายวิชา อย่างน้อย ร้อยละ 90

คำอธิบาย

บัณฑิต หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษาตามที่หลักสูตร กำหนด

การสอบขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพในการสอบครั้งแรก หมายถึง การสอบขึ้นทะเบียนประกอบ วิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ในการสอบครั้งแรกเมื่อสำเร็จการศึกษา

การสอบข้อสอบมาตรฐาน หมายถึง การสอบข้อสอบที่จัดทำขึ้นโดยส่วนกลาง (สถาบันพระบรมราช ชนก) หรือ เครือข่ายวิทยาลัยการสาธารณสุข เพื่อทดสอบความรู้ของนักศึกษา ก่อนสำเร็จการศึกษา

สูตรการคำนวณ :

$\frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่สอบผ่านในครั้งแรก 3 ปีติดต่อกัน}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาของรุ่นนั้นที่สมัครสอบ 3 ปีติดต่อกัน}} \times 100$
--

ข้อมูลที่ต้องการ

การสอบขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพหรือข้อสอบมาตรฐาน นับได้ว่าเป็นการสอบวัดความรู้ที่จำเป็น การที่ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถสอบผ่านแสดงถึงการมีความรู้เป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานวิชาชีพ ให้วิทยาลัยเก็บข้อมูลผลการสอบ ปีการศึกษาละ 1 ครั้ง โดยคำนวณจากจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นๆ ที่สอบผ่าน เทียบกับผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาดังกล่าวที่เข้าสอบทั้งหมด

หมายเหตุ

- 1) กรณีรายงานสำหรับวงรอบปีการศึกษา 2550 ให้คำนวณหาร้อยละของร้อยละของบัณฑิตหรือผู้สำเร็จการศึกษาที่ สอบขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพ หรือ ข้อสอบมาตรฐานได้ในครั้งแรก เฉลี่ยในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา ที่สำเร็จการศึกษา ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2549 2550 และ 2551
- 2) การกำหนดเป้าหมายนักศึกษาสอบผ่านทุกรายวิชา อย่างน้อย ร้อยละ 90 มาจากการตัดสินใจ ตัดผ่าน รายบุคคล ที่สภาการพยาบาลกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลว่า สอบไม่ผ่านหนึ่งรายวิชา คือ ไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
1.9 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษามีทักษะการปฏิบัติงานที่จำเป็นตามที่หลักสูตรกำหนด (สบข.)	P) มีแผนปฏิบัติการส่งเสริมและประเมินทักษะการปฏิบัติงานที่จำเป็นของนักศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด และช่วยเหลือนักศึกษาฝึกทักษะการปฏิบัติงานที่จำเป็นตามที่หลักสูตรกำหนด โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมและประเมินทักษะการปฏิบัติงานที่จำเป็นของนักศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนด และช่วยเหลือนักศึกษาฝึกทักษะการปฏิบัติงานที่จำเป็นตามที่หลักสูตรกำหนด C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรม ภายในปีการศึกษานั้น 1) ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษามีผลการประเมินทุกทักษะการปฏิบัติงานที่จำเป็น อยู่ในระดับดีขึ้นไป เท่ากับ 50 - 59 2) ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษามีผลการประเมินทุกทักษะการปฏิบัติงานที่จำเป็น อยู่ในระดับดีขึ้นไป เท่ากับ 60 - 69 3) ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษามีผลการประเมินทุกทักษะการปฏิบัติงานที่จำเป็น อยู่ในระดับดีขึ้นไป เท่ากับ 70 - 79 4) ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษามีผลการประเมินทุกทักษะการปฏิบัติงานที่จำเป็น อยู่ในระดับดีขึ้นไป เท่ากับ 80 - 89 5) ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษามีผลการประเมินทุกทักษะการปฏิบัติงานที่จำเป็น อยู่ในระดับดีขึ้นไป เท่ากับ 90 – 100

คำอธิบาย

ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในปีการศึกษาสุดท้ายซึ่งกำลังจะสำเร็จการศึกษาและออกไปปฏิบัติงาน

ทักษะการปฏิบัติงาน หมายถึง ความสามารถเชิงปฏิบัติงานที่จำเป็นของวิชาชีพที่ปฏิบัติ เช่น หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ประกอบด้วย 8 ทักษะจำเป็น ได้แก่ 1) การประเมินภาวะสุขภาพ 2) การสวนปัสสาวะ 3) การให้อาหารทางสายยาง 4) การให้ยาและสารน้ำทางหลอดเลือดดำ 5) การให้ออกซิเจน 6) การดูแลบาดแผล 7) การให้สุขศึกษา 8) การเขียนบันทึกทางการพยาบาล เป็นต้น

ทักษะการปฏิบัติงานของหลักสูตรที่จัดการศึกษาในวิทยาลัยการสาธารณสุข และ วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข ควรใช้ตามที่สถาบันพระบรมราชชนกจัดทำขึ้น

ผ่านเกณฑ์ หมายถึง นักศึกษาสามารถปฏิบัติทักษะที่จำเป็นของวิชาชีพได้ตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด

สูตรการคำนวณ :

$\frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีผลการประเมินทุกทักษะในระดับดีขึ้นไป}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมดของรุ่นนั้น}} \times 100$
--

ข้อมูลที่ต้องการ

ผลการประเมินทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในภาคเรียนสุดท้าย ซึ่งกำลังจะสำเร็จการศึกษาและออกไปปฏิบัติงาน จำนวนจากนักศึกษาที่ผ่านการประเมินทักษะที่จำเป็นตามวิชาชีพ เทียบกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด การประเมินตามสมรรถนะรายชั้นปี และก่อนสำเร็จการศึกษา

ระดับดี หมายถึง คะแนนตั้งแต่ 70 ขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน โดยใช้แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงานที่จำเป็นของ สถาบันพระบรมราชชนก

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
1.10 ร้อยละของนักศึกษามีลักษณะตรงกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่วิทยาลัยกำหนด(สบข)	P) มีแผนปฏิบัติการส่งเสริมและประเมินคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่วิทยาลัยกำหนดที่เป็นการประเมินทุกชั้นปี โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมและประเมินคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่วิทยาลัยกำหนดที่เป็นการประเมินทุกชั้นปี C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรม ภายในปีการศึกษานั้น 1) ร้อยละของนักศึกษามีผลการประเมินแต่ละคุณลักษณะบัณฑิตตามที่วิทยาลัยกำหนด อยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป เท่ากับ 70 - 89 2.1) ร้อยละของนักศึกษามีผลการประเมินแต่ละคุณลักษณะบัณฑิตตามที่วิทยาลัยกำหนด อยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป เท่ากับ 70 - 89 2.2) ร้อยละของนักศึกษามีผลการประเมินแต่ละคุณลักษณะบัณฑิตตามที่วิทยาลัยกำหนด อยู่ในระดับดีขึ้นไป เท่ากับ 50 - 59 3.1) ร้อยละของนักศึกษามีผลการประเมินแต่ละคุณลักษณะบัณฑิตตามที่วิทยาลัยกำหนด อยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป เท่ากับ 90 - 100 3.2) ร้อยละของนักศึกษามีผลการประเมินแต่ละคุณลักษณะบัณฑิตตามที่วิทยาลัยกำหนด อยู่ในระดับดีขึ้นไป เท่ากับ 50 - 59 3.3) ร้อยละของนักศึกษามีผลการประเมินการคิดอย่างมีวิจารณญาณ อยู่ในระดับดีขึ้นไป เท่ากับ 50 - 59 3.4) ร้อยละของนักศึกษามีผลการประเมินทัศนคติต่อการทำงานบริการ อยู่ในระดับดีขึ้นไป เท่ากับ 60 - 69 4.1) ร้อยละของนักศึกษามีผลการประเมินแต่ละคุณลักษณะบัณฑิตตามที่วิทยาลัยกำหนด อยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป เท่ากับ 90 - 100 4.2) ร้อยละของนักศึกษามีผลการประเมินแต่ละคุณลักษณะบัณฑิตตามที่วิทยาลัยกำหนด อยู่ในระดับดีขึ้นไป เท่ากับ 60 - 69

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
	4.3) ร้อยละของนักศึกษามีผลการประเมินการคิดอย่างมีวิจารณญาณ อยู่ในระดับดีขึ้นไป เท่ากับ 50 - 59 4.4) ร้อยละของนักศึกษามีผลการประเมินทัศนคติต่อการทำงาน บริการ อยู่ในระดับดีขึ้นไป เท่ากับ 70 - 79 5.1) ร้อยละของนักศึกษามีผลการประเมินแต่ละคุณลักษณะบัณฑิต ตามที่วิทยาลัยกำหนด อยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป เท่ากับ 90 - 100 5.2) ร้อยละของนักศึกษามีผลการประเมินแต่ละคุณลักษณะบัณฑิต ตามที่วิทยาลัยกำหนด อยู่ในระดับดีขึ้นไป เท่ากับ 70 - 100 5.3) ร้อยละของนักศึกษามีผลการประเมินการคิดอย่างมีวิจารณญาณ อยู่ในระดับดีขึ้นไป เท่ากับ 60 - 100 5.4) ร้อยละของนักศึกษามีผลการประเมินทัศนคติต่อการทำงาน บริการ อยู่ในระดับดีขึ้นไป เท่ากับ 80 - 100

คำอธิบาย

แผนปฏิบัติการส่งเสริมและประเมินคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ หมายถึง แผนการดำเนินงานที่วิทยาลัยจัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมสนับสนุนนักศึกษาให้มีการพัฒนาลักษณะตรงกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่หลักสูตรหรือวิทยาลัยกำหนด อาทิ แผนงานหรือโครงการหรือกิจกรรมงานวิชาการ งานกิจการนักศึกษา งานบริการวิชาการ

วิทยาลัยควรมีแผนงานหรือโครงการหรือกิจกรรมที่จะพัฒนานักศึกษาให้มีลักษณะตรงกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่หลักสูตรหรือวิทยาลัยกำหนดครบทุกคุณลักษณะ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่บัณฑิตทุกคนต้องมีเมื่อสำเร็จการศึกษา

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง คุณสมบัติที่เป็นทักษะของการใช้ความคิด ประกอบด้วย การคิดดี คิดอย่างเป็นระบบ และคิดด้วยความรู้ที่เป็นวิทยาศาสตร์ เช่น ความสามารถในการเข้าใจสถานการณ์ และแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทัศนคติต่อการทำงานบริการ หมายถึง การทำงานที่ยึดผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง เช่น

1. มองเห็นปัญหาความทุกข์ไม่เพียงการเจ็บป่วยด้วยโรค แต่เป็นความทุกข์ที่เกิดขึ้นและเป็นผลในบริบทชีวิตจริงของผู้รับบริการ ครอบครัวและชุมชน
2. ทัศนคติต้องการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ โดยไม่หวังผลตอบแทนหรือมีความมีเมตตา กรุณา
3. ช่วยเหลือผู้อื่น เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองและตัดสินใจในการดูแลสุขภาพได้อย่างเหมาะสม

สูตรการคำนวณ :

- 1) การประเมินคุณลักษณะบัณฑิต

จำนวนนักศึกษาที่มีผลการประเมินคุณลักษณะบัณฑิตระดับดีขึ้นไป	
จำนวนนักศึกษาทั้งหมดในปีการศึกษานั้น	X 100

- 2) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

จำนวนนักศึกษาที่มีผลการประเมินการคิดอย่างมีวิจารณญาณระดับดีขึ้นไป	
จำนวนนักศึกษาทั้งหมดในปีการศึกษานั้น	X 100

- 3) ทัศนคติต่อการทำงานบริการ

จำนวนนักศึกษาที่มีผลการประเมินทัศนคติระดับดีขึ้นไป	
จำนวนนักศึกษาทั้งหมดในปีการศึกษานั้น	X 100

ข้อมูลที่ต้องการ

ในแต่ละปีวิทยาลัยควรกำหนดแผนงานปฏิบัติการที่จะพัฒนานักศึกษาให้มีลักษณะตรงกับลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรหรือวิทยาลัยกำหนด ครบทุกคุณลักษณะ และมีการประเมินนักศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาว่า มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์อยู่ในระดับใด โดยมีการประเมินทุกชั้นปี เพื่อนำมาวางแผนพัฒนานักศึกษาให้มีลักษณะตรงกับลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรหรือวิทยาลัยกำหนด ครบทุกคุณลักษณะ ก่อนสำเร็จการศึกษา และผู้ประเมินต้องไม่น้อยกว่า 2 คน คือ โดยอาจารย์ที่ปรึกษา(ประเมินในภาพรวมของคุณลักษณะเพื่อพัฒนานักศึกษา)และตนเอง(ประเมินทุกคุณลักษณะ รวมทั้งประเมินระดับการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทัศนคติต่อการทำงานบริการ)

หมายเหตุ

- 1) การประเมินการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทัศนคติต่อการบริการ ให้วิทยาลัยใช้แบบประเมินฯ ที่สถาบันพระบรมราชชนก จัดทำ
- 2) วิทยาลัยควรจัดทำ Portfolio การเข้าร่วมกิจกรรมที่กำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการว่าจะพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ด้านใด หรือการเรียนการสอนของนักศึกษาที่ระบุไว้ใน Course design และจำแนกรายละเอียดว่าเป็นการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตด้านใด

2. มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (15 คะแนน)

ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เป็นงานนวัตกรรมที่นำไปสู่การสร้างและพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่เชี่ยวชาญสูง การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ซึ่งเป็นการขยายพรมแดนของความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้จริง เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพ และขีดความสามารถของคนไทย รวมทั้งการพัฒนาสู่สังคมเรียนรู้ สังคมความรู้ และสังคมแห่งภูมิปัญญา อันก่อให้เกิดวัฒนธรรมการใช้ความรู้ในการกำหนดทิศทางและการพัฒนา ตลอดจนการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
2.1 ร้อยละของงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ หรือรวมทั้งการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติ และระดับนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (สมศ. 2.1)	P) มีแผนปฏิบัติการในการผลิตและเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ รวมทั้งการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติและนานาชาติ โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการในการผลิตและเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ รวมทั้งการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติและนานาชาติ C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ หรือรวมทั้งการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 1 – 19 2) ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ หรือรวมทั้งการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 20 - 29 3) ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ หรือรวมทั้งการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 30 – 49

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
	4.1) ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ หรือ รวมทั้งการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 30 – 49 4.2) อาจารย์มีการนำเสนอผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ร่วมกับ แหล่งฝึกภาคปฏิบัติหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในระดับชาติและระดับนานาชาติ อย่างน้อย 1 เรื่อง 5.1) ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ หรือ รวมทั้งการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 50 - 100 5.2) อาจารย์ที่ผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่ และหรือหรือนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติและระดับนานาชาติ เท่ากับหรือมากกว่า ร้อยละ 20 ของอาจารย์ทั้งหมด 5.3) มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา อย่างน้อย 1 ชิ้น หรือ ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง(citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ อย่างน้อย 5

คำอธิบาย

ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ หรือรวมทั้งการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้าที่แสดงออกทางศิลปะหรือดนตรีอันเป็นที่ยอมรับ ทั้งนี้ให้นับรวมผลงานของนักวิจัยได้ด้วย

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่ หรือรวมทั้งการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติในปีการศึกษานั้น}}{\text{อาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น}} \times 100$$

ข้อมูลที่ต้องการ

1. งานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ หรือรวมทั้งการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น และไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

หมายเหตุ

1. ผลงานที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ และใช้ประโยชน์รวบรวมจากผลงานในปีการศึกษานั้นๆ
2. การเผยแพร่ผลงาน 1 เรื่อง ที่เผยแพร่มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับเพียง 1 ครั้ง โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
3. การตีพิมพ์ในวารสารนับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารนั้นตอบรับ
4. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุมหรือสัมมนาวิชาการระดับนานาชาติหรือระดับชาติ หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทคัดย่อ(Abstract)ซึ่งได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings)
5. การรายงานข้อมูลบทความจากที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทั้งหมดในปีการศึกษาที่ได้รับการประเมิน โดยจำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับต่างๆโดยระบุรายละเอียดดังนี้
ชื่อ เล่มที่ และ วัน เดือน ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์
ชื่อบทความ และเลขหน้า
ชื่อผู้เขียน

คำอธิบายเพิ่มเติม

วารสารระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ วารสารที่ปรากฏในฐานข้อมูลวารสารที่เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ เช่น ฐานข้อมูล Science Citation Index (SCI) ฐานข้อมูล Ei Compendex ฐานข้อมูล INSPEC ฐานข้อมูล ScienceDirect ฐานข้อมูล PUBMED ฐานข้อมูล AGRICOLA (AGRICultural Online Access) ฐานข้อมูล ERIC (Education Database) หรือ ฐานข้อมูล PUBSCIENCE เป็นต้น

วารสารระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ วารสารที่คณะบรรณาธิการ ต้องเป็นชาวต่างประเทศ อย่างน้อย 1 คน และวารสารต้องมีบทความวิจัยจากต่างประเทศลงตีพิมพ์ด้วย

ตัวอย่างแหล่งสืบค้นฐานข้อมูลมาตรฐานสากล

- 1) ISI = <http://portal.isiknowledge.com/>
- 2) MathSciNet = <http://www.ams.org/mathscinet>
- 3) ScienceDirect = <http://www.sciencedirect.com/>
- 4) Agricola = <http://agricola.nal.usda.gov/>
- 5) Biosis = <http://www.biosis.org/>
- 6) Scopus = <http://www.info.scopus.com/>
- 7) Pubmed = <http://www.pubmed.gov/>
- 8) Academic Search Premium = <http://www.ebsco.com/home/> (select ebscohost and then academic search premium)
- 9) Infotrieve = <http://www.infotrieve.com>
- 10) Wilson = <http://www.nova.edu/library/dils/lessons/wilsonweb/>

วารสารระดับชาติ ได้แก่ วารสารที่ตีพิมพ์บทความจากนักวิชาการกลุ่มต่างๆ จากสถาบันต่างๆ และคณะบรรณาธิการจะต้องเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวารสาร และกองบรรณาธิการจะต้องมาจากสถาบันอื่นๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

การนับวารสารระดับชาติและระดับนานาชาติ สามารถนับรวมฐานข้อมูลที่ สกว. ให้การรับรองด้วย โดยสถาบันสามารถตรวจสอบรายชื่อวารสารดังกล่าวได้จาก <http://www.trf.or.th> และสามารถนับรวมรายชื่อรายชื่อวารสาร 8 ชื่อเรื่องที่ สกว. ให้การรับรองด้วย ดังรายชื่อวารสารต่อไปนี้

1. วารสารนิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. วารสารประชากรและสังคม - สมาคมนักวิจัยประชากรและสังคม

3. วารสารเศรษฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์ Chulalongkorn Journal of Economics (CJE) คณะ
เศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. วารสารเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
5. วารสารเอเชียปริทัศน์ สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. MANUSYA หน่วยงานอิสระ ด้วยการสนับสนุนของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
7. Prajna Vihara - มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
8. The Journal คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- 9) www.kmutt.ac.th/jif/public_html/listjournal.php

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
2.1.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (สกอ. 4.1)	P) มีแผนปฏิบัติการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่กำหนดไว้ C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) มีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐาน เท่ากับ 1 – 2 ข้อ 2) มีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐาน เท่ากับ 3 – 4 ข้อ 3) มีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐาน อย่างน้อย 5 ใน 6 ข้อ 4.1) มีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐาน อย่างน้อย 5 ใน 6 ข้อ 4.2) สถาบันมีการวางแผนผลิตผลงานวิจัยที่ประกอบด้วยชื่อโครงการ ชื่อผู้จัดทำ แหล่งทุนภายในหรือภายนอก กำหนดเวลาเผยแพร่ ให้ได้ระดับสามคะแนนของ สมศ. ในตัวบ่งชี้ที่ 2.1 – 2.5 อย่างน้อย 3 ปีการศึกษาล่วงหน้า 5.1) มีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานครบ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
	5.2) สถาบันมีการวางแผนผลิตผลงานวิจัยที่ประกอบด้วยชื่อโครงการ ชื่อผู้จัดทำ แหล่งทุนภายในหรือภายนอก กำหนดเวลาเผยแพร่ ให้ได้ระดับสามคะแนนของ สมศ. ในตัวบ่งชี้ที่ 2.1 – 2.5 อย่างน้อย 3 ปีการศึกษาล่วงหน้า 5.3) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามแผน ในเกณฑ์ 5.2 อย่างน้อยร้อยละ 80

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการจัดทำระบบบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ตามแผนของสถาบันและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ
2. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่ใช้ประโยชน์ได้จริง
3. มีการจัดสรรทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรบุคคล แหล่งค้นคว้าต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
4. มีระบบและกลไกพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านการวิจัย
5. มีระบบสร้างขวัญและกำลังใจและยกย่องนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น
6. มีระบบและกลไกส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐเอกชนและภาคอุตสาหกรรม

คำอธิบาย

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้ สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการ จัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่ จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ตลอดจน จัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม

แนวปฏิบัติที่ดี

1. มีระบบบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการบูรณาการและสอดคล้องไปในแนวเดียวกันกับภารกิจด้านอื่นของสถาบัน เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย ตามแผนของสถาบันและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ
2. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างครบถ้วน และใช้ประโยชน์ได้จริง
3. มีการจัดหาทรัพยากรสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างเพียงพอ ทั้งทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรบุคคล แหล่งค้นคว้า ห้องปฏิบัติการและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ
4. มีกลไกส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัย กับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคอุตสาหกรรมในการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ร่วมกัน
5. มีการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัย มีการควบคุมนักวิจัยให้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ มีการสร้างขวัญและกำลังใจและยกย่องนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น
6. มีการสร้างทีมวิจัยเพื่อผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ระดับสากล

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

1. แผนงานวิจัยของสถาบันและหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. จำนวนโครงการการบริหารงานวิจัยของสถาบัน ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย เช่น ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดหาแหล่งทุน ข้อมูลการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการวิจัย ข้อมูลการ สนับสนุนทรัพยากรด้านอื่นๆ ต่อการวิจัย ข้อมูลทุนวิจัยที่คณาจารย์ได้รับพร้อมชื่อคณาจารย์ ข้อมูล เกี่ยวกับผลการวิจัยที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในลักษณะอื่นๆ หรือการนำไปใช้ประโยชน์ ตลอดจน ข้อมูลหรือหลักฐานการสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัย เป็นต้น
4. ข้อมูลหรือหลักฐานการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัยและทีมวิจัย
5. เอกสารหลักฐานความร่วมมือในการวิจัยกับหน่วยงานต่างๆ

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
2.1.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (สกอ. 4.2)	P) มีแผนปฏิบัติการบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรม ภายในปีการศึกษานั้น 1) มีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐาน เท่ากับ 1 - 2 ข้อ 2) มีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐาน เท่ากับ 3 ข้อ 3) มีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐาน อย่างน้อย 4 ข้อ 4.1) มีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐาน อย่างน้อย 4 ข้อ 4.2) มีมาตรการในการให้รางวัลแก่ผู้วิจัย 5.1) มีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐาน ครบ 5 ข้อ 5.2) มีมาตรการในการให้รางวัลแก่ผู้วิจัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

- มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งในวงการวิชาการและการนำไปใช้ประโยชน์
- มีระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เชื่อถือได้และรวดเร็วทันต่อการใช้ประโยชน์
- มีการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
- มีระบบและกลไกการสนับสนุนความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์การภายนอกสถาบันเพื่อการนำผลงานไปใช้ประโยชน์
- มีกลไกสนับสนุนการจดสิทธิบัตรการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรือสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมให้แก่ นักวิจัยเจ้าของผลงาน

คำอธิบาย

การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อเผยแพร่ ไปยังคณาจารย์ นักศึกษาวงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชน เป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุก สถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันต้องจัดระบบส่งเสริม สนับสนุนให้มีระบบการรวบรวม เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยอย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดย สิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้ และรวดเร็วทันเหตุการณ์

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในวงการ วิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
2. มีระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เชื่อถือได้และรวดเร็วทันต่อการใช้ประโยชน์
3. มีเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังนักวิชาการ นักศึกษา และชุมชนภายนอกสถาบัน
4. มีกลไกในการส่งเสริม สนับสนุนความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกสถาบัน ทั้ง ภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ในการนำผลงานวิจัยและงาน สร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์
5. มีกลไกสนับสนุนการจดสิทธิบัตรการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรือสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมให้แก่ นักวิจัยเจ้าของผลงาน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันมีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

1. คำสั่งหรือการมอบหมายคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือหน่วยงานจัดทำระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
2. ระบบฐานข้อมูลเพื่อเป็นศูนย์กลางสารสนเทศงานวิจัยรวมทั้งระบบ intranet, internet และ website ที่เกี่ยวกับงานวิจัยของสถาบัน
3. กระบวนการดำเนินการเพื่อเผยแพร่หรือถ่ายทอดความรู้ไปสู่วงการวิชาการ และการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
4. เอกสารหลักฐานความร่วมมือระหว่างสถาบันหรือนักวิจัยกับองค์กรภายนอกสถาบัน

5. เอกสารการดำเนินงานด้านการจัดการและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบัน
6. ระเบียบ กฎเกณฑ์ และหรือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรวบรวม คัดสรร เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินด้านความรู้จากการวิจัยไปยังทุกกลุ่มเป้าหมาย ทั้งคณาจารย์ นักศึกษา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
7. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ในวงวิชาการหรือนำไปใช้ประโยชน์
8. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการคัดสรร วิเคราะห์และ สังเคราะห์ความรู้เพื่อประโยชน์แก่ชุมชนและสังคมผ่านช่องทางต่าง ๆ
9. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันสนับสนุนให้จดสิทธิบัตรหรือซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา
10. ชื่อเครือข่ายหรือหน่วยงานที่สถาบันมีความร่วมมือทางวิชาการอันเป็นผล มาจากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบัน

หมายเหตุ

นักวิจัย หมายถึง คณาจารย์ทั้งหมดของวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ของสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (สมศ. 2.2)	P) มีแผนปฏิบัติการการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการผลิตหรือเผยแพร่หรือนำไปใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำ โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการจัดสรรเงินงบประมาณสนับสนุนการผลิตหรือเผยแพร่หรือนำไปใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 1 – 9,999 บาท 2) เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 10,000 – 14,999 บาท 3) เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 15,000 - 19,999 บาท 4) เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 20,000 - 24,999 บาท 5) เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับหรือมากกว่า 25,000 บาท

คำอธิบาย

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันจัดสรรเพื่อการสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่ออาจารย์ประจำทั้งหมด โดยให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำ และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ เงินที่จัดสรรให้เพื่อการวิจัยครอบคลุมถึงงบประมาณแผ่นดิน และรายได้ของสถาบันที่ได้จัดสรรให้อาจารย์และนักวิจัยเพื่อทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ การนับจำนวนเงินให้นับเฉพาะเงินที่ได้รับอนุมัติให้มีการเบิกจ่าย ไม่ใช่ตัวเลขงบประมาณที่จัดสรร

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้าหรือแสดงออกทางศิลปะอันเป็นที่ยอมรับ

สูตรการคำนวณ

$\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่สถาบันเบิกจ่ายให้กับอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น}}$

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในปีการศึกษานั้น ให้นำบรรมนักวิจัยได้ด้วย และไม่บรรมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้จัดสรรให้กับอาจารย์และนักวิจัยในปีการศึกษานั้น การนับจำนวนเงินให้นำเฉพาะเงินที่ได้รับอนุมัติให้มีการเบิกจ่าย ไม่ใช่ตัวเลขงบประมาณที่จัดสรร

หมายเหตุ

- 1) เงินที่ได้รับการจัดสรรครอบคลุมถึงงบประมาณแผ่นดิน และรายได้ของสถาบันที่ได้จัดสรรให้อาจารย์และนักวิจัยเพื่อทำวิจัยและงานสร้างสรรค์
- 2) ให้นำเสนอเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่นำมาคำนวณให้ใช้จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริงและจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่วิทยาลัยอนุมัติให้แต่ละโครงการวิจัยด้วย

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
2.3 เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (สมศ. 2.3)	P) มีแผนปฏิบัติการให้อาจารย์ดำเนินการขอรับเงินสนับสนุนการผลิตหรือเผยแพร่หรือนำไปใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากหน่วยงานภายนอก โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการให้อาจารย์ดำเนินการขอรับเงินสนับสนุนการผลิตหรือเผยแพร่หรือนำไปใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากหน่วยงานภายนอก C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอกต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 1 – 9,999 บาท 2) เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอกต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 10,000 – 14,999 บาท 3) เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอกต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 15,000 – 19,999 บาท 4) เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอกต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 20,000 – 24,999 บาท 5) เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอกต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับหรือมากกว่า 25,000 บาท

คำอธิบาย

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับจัดสรรจากหน่วยงานภายนอกต่ออาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ หมายถึง จำนวนเงิน รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ในกรณีที่ เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้นๆ เงินที่จัดสรรให้เพื่อการวิจัย ครอบคลุมถึงงบประมาณแผ่นดิน และรายได้ของสถาบันที่ได้จัดสรรให้อาจารย์และนักวิจัยเพื่อทำวิจัยและ งานสร้างสรรค์ เงินสนับสนุนที่ได้จากแหล่งทุนภายนอก รวมถึง

- แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. สสส. เป็นต้น
- แหล่งทุนต่างประเทศ
- แหล่งทุนจากหน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่นๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
- แหล่งทุนจากภาคเอกชน
- แหล่งทุนจากแหล่งอื่นๆ

สูตรการคำนวณ

$\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่อาจารย์ประจำและนักวิจัย ได้รับจากภายนอกสถาบันในปีการศึกษานั้น}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น}}$

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมนักวิจัยได้ด้วย ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำ เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ จำแนกตามแหล่งเงินทุน ดังนี้
 - 1) แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. เป็นต้น
 - 2) แหล่งทุนต่างประเทศ
 - 3) จากหน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่นๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
 - 4) จากภาคเอกชน
 - 5) จากแหล่งอื่นๆ
3. ชื่อผู้ทำผลงาน ชื่องานวิจัย งบประมาณที่ได้รับจริงในปีการศึกษานั้นๆ

หมายเหตุ

1. กรณีมีผู้ร่วมทำหลายคนหลายหน่วยงาน ให้แบ่งสัดส่วนเงินเป็นค่าเฉลี่ยตามจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
2. กรณีที่โครงการวิจัยนั้นได้รับทุนสนับสนุนเป็นเวลามากกว่า 1 ปี ให้รายงานจำนวนเงินเฉลี่ยตามสัดส่วนในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
2.4 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (สมศ. 2.4)	P) มีแผนปฏิบัติการให้อาจารย์ประจำดำเนินการขอรับทุนสนับสนุนการผลิตผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการให้อาจารย์ประจำดำเนินการขอรับทุนสนับสนุนการผลิตผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 1 - 29 2) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 30 - 44 3) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 45 - 49 4.1) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับหรือมากกว่า 50 4.2) สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในต่อภายนอก ไม่เกิน 3 : 1 4.3) ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ได้รับการประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการวิชาการของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
	5.1) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับหรือมากกว่า 50 5.2) สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในต่อภายนอก ไม่เกิน 2 : 1 5.3) ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ได้รับการประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการวิชาการของสถาบัน โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกร่วมด้วย

คำอธิบาย

ร้อยละของอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันเทียบกับอาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับเฉพาะอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ และไม่นับซ้ำแม้ว่าอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยท่านนั้นจะได้รับทุนวิจัยหลายครั้งในปีการศึกษานั้นๆ

การได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หมายถึง การได้รับเงิน วัสดุ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือต่างๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากภายในสถาบันเพื่อการทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ในกรณีที่เงินวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้นๆ

สูตรการคำนวณ

จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันปีการศึกษานั้น	X 100
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น	

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมนักวิจัยได้ด้วย ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันในปีการศึกษานั้น และไม่นับซ้ำแม้ว่าอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยท่านนั้นจะได้รับทุนวิจัยหลายครั้งในปีการศึกษานั้นๆ

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
2.4.1 ร้อยละของอาจารย์ที่จัดทำเอกสารคำสอนและตำรา เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (สบข.)	3.3) เอกสารคำสอนและตำราได้รับการประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการวิชาการของสถาบัน 4.1) ร้อยละของอาจารย์จัดทำเอกสารคำสอนและตำรา เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน เท่ากับ 31 – 40 4.2) มีการจัดสรรเงินสนับสนุนการจัดทำเอกสารคำสอนและตำรา เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน อย่างน้อย 12,500 บาทต่อเล่ม 4.3) เอกสารคำสอนและตำราได้รับการประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการวิชาการของสถาบัน 5.1) ร้อยละของอาจารย์จัดทำเอกสารคำสอนและตำรา เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน เท่ากับ 41 - 100 5.2) มีการจัดสรรเงินสนับสนุนการจัดทำเอกสารคำสอนและตำรา เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน อย่างน้อย 15,000 บาทต่อเล่ม 5.3) เอกสารคำสอนและตำราได้รับการประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการวิชาการของสถาบันโดยมีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกร่วมด้วย

คำอธิบาย

อาจารย์ประจำควรมีการผลิตตำราหรือเอกสารคำสอน เพื่อนำมาใช้ในการจัดการศึกษา โดยจำนวนอาจารย์ประจำที่นำมาคำนวณไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

เอกสารคำสอน หมายถึง เอกสารคำบรรยายหรือสื่ออื่นๆที่ใช้สอนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตรของวิทยาลัยที่สะท้อนให้เห็นเนื้อหาวิชาและวิธีการสอนอย่างเป็นระบบ และมีความสมบูรณ์กว่าเอกสารประกอบการสอน ต้องได้รับการตีพิมพ์หรือถ่ายสำเนาเย็บเล่ม

ตำรา หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชา หรือส่วนหนึ่งของวิชาหรือหลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษา หรืออาจเสนอตำราในรูปแบบของสื่ออื่นๆ เช่น ซีดีรอม หรืออาจใช้ทั้งเอกสารและสื่ออื่นๆประกอบกันตามความเหมาะสม รวมทั้งเอกสารตำราที่จัดทำเป็นแบบ e-book ตามความเหมาะสม ต้องได้รับการพิมพ์เป็นรูปเล่มจากโรงพิมพ์หรือสำนักพิมพ์ หรือถ่ายสำเนาเย็บเล่ม หรือจัดทำในรูปของสื่ออื่นๆ ที่เหมาะสมซึ่งได้นำไปใช้ในการเรียนการสอนและได้รับการเผยแพร่มาอย่างน้อย 1 ภาคการศึกษา ก่อนนำเสนอ

สูตรการคำนวณ

จำนวนอาจารย์ที่จัดทำเอกสารคำสอนและตำรา	X 100
จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในปีการศึกษานั้น	

หมายเหตุ

จำนวนเงินสนับสนุนการจัดทำเอกสารคำสอนหรือตำราให้นับเฉพาะที่ได้รับอนุมัติให้มีการเบิกจ่าย ไม่ใช่ตัวเลขงบประมาณที่จัดสรร

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
2.5 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (สมศ. 2.5)	P) มีแผนปฏิบัติการให้อาจารย์ประจำดำเนินการขอรับทุนสนับสนุนการผลิตผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการให้อาจารย์ประจำดำเนินการขอรับทุนสนับสนุนการผลิตผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 1 - 14 2) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 15 - 19 3) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 20 – 24 4) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 25 - 29 5) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ 30 - 100

คำอธิบาย

ร้อยละของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน เทียบกับอาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ และไม่นับซ้ำแม้ว่าอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยท่านนั้นจะได้รับทุนวิจัยหลายครั้งในปีการศึกษานั้นๆ

การได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หมายถึง การได้รับเงิน วัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ในกรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้นๆ

แหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน จำแนกดังนี้

- 1) แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. สสส. เป็นต้น
- 2) แหล่งทุนต่างประเทศ
- 3) จากหน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่นๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
- 4) จากภาคเอกชน
- 5) จากแหล่งอื่นๆ

สูตรการคำนวณ

$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น}} \times 100$

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ให้นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอก ในปีการศึกษานั้น และไม่นับซ้ำแม้ว่าอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยท่านนั้นจะได้รับทุนวิจัยหลายครั้งในปีการศึกษานั้นๆ

หมายเหตุ

ตัวบ่งชี้เฉพาะของ สมศ. แต่วิทยาลัยในสังกัด สบข. ไม่ขอรับการประเมิน หากวิทยาลัยใดขอรับการประเมินและมีผลลัพธ์ในการดำเนินการผ่านเกณฑ์การตัดสินจะได้รับคะแนนพิเศษ โดยอาจเลือกเพียงตัวบ่งชี้ตัวใดตัวหนึ่งหรือทั้งหมดก็ได้

ตัวบ่งชี้ 2.6 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำ

คำอธิบาย

ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ การนับบทความที่ได้รับการอ้างอิงใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลในระดับชาติหรือระดับนานาชาตินั้น ให้นับเพียงครั้งเดียว ไม่นับซ้ำ แม้ว่าบทความวิจัยนั้นจะได้รับการอ้างอิงหลายครั้งก็ตาม

Citation Frequency หมายถึง จำนวนครั้งที่บทความแต่ละบทความได้รับการอ้างอิง ซึ่งจะมีผลโดยตรงกับคุณภาพของนักวิจัย แสดงให้เห็นว่าบทความหรือผลงานของนักวิจัยท่านนั้น ได้ถูกนำไปใช้หรืออ้างอิงถึงมากน้อยเพียงใด

ค่า Citation Frequency สามารถสืบค้นได้จากฐานข้อมูลของ ISI ที่มีชื่อว่า Web of Science – Science Citation Index Expanded หรือจากฐานข้อมูลอื่นๆ เช่น ฐานข้อมูล Science Direct, High Wire Press, SciFinder, Scopus เป็นต้น

บทความวิจัยในฐานข้อมูลมาตรฐานสากลตามที่กำหนด ให้นับเฉพาะที่เป็นบทความวิจัยเท่านั้น ได้แก่ “research article”, “letter” และ “review”

การจำแนกฐานข้อมูล มีดังนี้

1) ฐานข้อมูล ISI

2) ฐานข้อมูลอื่นที่ไม่ซ้ำกับ ISI เช่น MathScinet, ScienceDirect, Biosci, Biosis,

Agricolar, Scopus, Pubmed, Academic search premium, Infotrieve, Ingenta connect, Wilson, ERIC

สูตรการคำนวณ

จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติในปีการศึกษานั้น	
	X 100
จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น	

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้สามารถนับผลงานของนักวิจัยและผลงานของอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย
2. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ 2.7 จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตรในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา

คำอธิบาย

จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา สิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตรในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา โดยสามารถนับได้ทั้งการจดทะเบียนในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ไม่นับการจดลิขสิทธิ์

ข้อมูลที่ต้องการ

จำนวนและรายการการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา สิทธิบัตร หรือ อนุสิทธิบัตร จำแนกในประเทศหรือต่างประเทศ ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้การนับจำนวนการจดทะเบียนจะนับได้ต่อเมื่อได้รับการจดทะเบียนแล้วเท่านั้น ไม่นับรวมกรณีอยู่ในระหว่างยื่นจดทะเบียน

3. มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ

การให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ เป็นที่พึงและเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการและวิชาชีพ เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมสอดคล้อง เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ ตลอดจนการส่งเสริมบทบาททางวิชาการและวิชาชีพของ สถาบันการศึกษาในการพัฒนาสังคมเรียนรู้และสังคมความรู้ โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณะ

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
3.1 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการ บริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนอง ความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความ เข้มแข็ง ของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำ (สมศ. 3.1)	P) มีแผนปฏิบัติการให้บริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการของ สังคม ชุมชน ประเทศชาติหรือนานาชาติ โดยสอดคล้องกับแนวทาง พัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการให้บริการวิชาการที่ตอบสนอง ความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติหรือนานาชาติ C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการ ตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินไปจัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ ต่อ อาจารย์ประจำ เท่ากับ 1 - 24 2) ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับ 25 - 39 3) ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับ 40 – 44 4) ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับ 45 - 49 5) ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนอง ความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับหรือมากกว่า 50

คำอธิบาย

ร้อยละของกิจกรรม หรือโครงการที่สถาบันได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและชุมชน หรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ หรือ นานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ รวมถึงการบริการวิชาการที่มีค่าตอบแทนและบริการวิชาการแบบให้เปล่าทั้งนี้การนับอาจารย์ประจำให้นับ อาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

ลักษณะการบริการวิชาการ มีดังนี้

- 1) บริการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบ และตรวจซ่อม
- 2) บริการเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ทางการศึกษา
- 3) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบเก็บค่าลงทะเบียน
- 4) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบให้เปล่า
- 5) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการในลักษณะการว่าจ้าง
- 6) บริการเกี่ยวกับสุขภาพที่นอกเหนือจากหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 7) บริการศึกษา วิจัย สำรวจ การวางแผน การจัดการ
- 8) บริการศึกษาความเหมาะสมของโครงการการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- 9) บริการวางระบบ ออกแบบ สร้าง ประดิษฐ์ และผลิต
- 10) บริการอื่นๆ ทั้งนี้ไม่นับรวมการเป็นวิทยากรที่ไม่ได้อยู่ในแผนของสถาบัน

- การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาและสถาบันอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชน หรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งของชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติ

- โครงการบริการวิชาการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการบริการวิชาการที่สถาบันจัดขึ้น หรือดำเนินการขึ้นแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนในด้านต่างๆ และทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ตามศักยภาพของตน เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการตามพระราชดำริ การอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถของชุมชนในด้านการเกษตร ฯลฯ โดยหากโครงการใดมีกิจกรรมย่อยแทรกอยู่ในหนึ่งโครงการ ให้สามารถนับกิจกรรมย่อยแทนการนับโครงการได้

สูตรการคำนวณ

$\frac{\text{จำนวนกิจกรรม หรือ โครงการที่สถาบัน ได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและชุมชน หรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ หรือ นานาชาติในปีการศึกษานั้น}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น}} \times 100$

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนกิจกรรม หรือโครงการที่สถาบันได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและชุมชน หรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ หรือ นานาชาติในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้การนับอาจารย์ประจำให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

หมายเหตุ

1. กรณี 1 โครงการหรือกิจกรรมมีการจัดหลายครั้ง ให้นับทุกครั้งหากกลุ่มเป้าหมายแตกต่างกัน
2. กรณีบริการวิชาการ 1 โครงการหรือกิจกรรม มีหลายกลุ่มสาขาหรือหลายหน่วยงานช่วยกันดำเนินโครงการ ให้นับแยกได้
3. กรณีบริการวิชาการที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานภายนอกและขอความร่วมมือให้สถาบันส่งคณาจารย์ไปช่วย ให้รายงานเป็นโครงการ 1 โครงการตามชื่อโครงการ

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
3.2 ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (สมศ. 3.2)	P) มีแผนปฏิบัติการสนับสนุนให้อาจารย์ประจำได้รับเชิญเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ กรรมการวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติ หรือรวมทั้งนานาชาติ โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการสนับสนุนให้อาจารย์ประจำได้รับเชิญเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ กรรมการวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติ หรือรวมทั้งนานาชาติ C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการ ตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรม ภายในปีการศึกษานั้น 1) ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับ 1 - 14 2) ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับ 15 - 24 3) ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับ 25 - 29 4) ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับหรือมากกว่า 30 5.1) ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับหรือมากกว่า 30 5.2) ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับหรือมากกว่า 5

คำอธิบาย

ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ไปเป็นที่ปรึกษา กรรมการวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาภายนอกสถาบัน หรือเป็นกรรมการทางด้านวิชาการหรือวิชาชีพให้กับหน่วยงานภายนอกหรือสถาบันองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนต่อจำนวนอาจารย์ประจำทุกระดับ ทั้งนี้สามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย โดยจะไม่นับซ้ำแม้ว่าอาจารย์ท่านนั้นจะเป็นกรรมการหลายตำแหน่งก็ตาม

กรรมการวิชาการ หมายถึง กรรมการร่างหลักสูตร กรรมการประเมินหลักสูตร กรรมการประเมินผลงานวิชาการ หรืออยู่ในกองบรรณาธิการของวารสารวิชาการต่างๆ กรรมการการประชุมวิชาการที่มีลักษณะการจัดเป็นประจำปีระดับชาติหรือนานาชาติ กรรมการประจำของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งการเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นต้น

กรรมการวิชาชีพ หมายถึง การเป็นกรรมการของสมาคมวิชาชีพต่างๆ ที่ปรึกษาระดับสูงของประเทศที่ได้รับคัดเลือกหรือได้รับมอบหมายให้ร่วมเป็นคณะทำงานหรือคณะดำเนินการเพื่อพัฒนางานวิชาการหรือวิชาชีพภายนอกสถาบันในระดับชาติ หรือนานาชาติ

กรรมการวิทยานิพนธ์ หมายถึง การเป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ในตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการร่วม

กรรมการที่ปรึกษา หมายถึง การเป็นกรรมการที่ปรึกษาด้านวิชาการ และวิชาชีพในระดับชาติ หรือนานาชาติ

สูตรการคำนวณ

จำนวนอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติในปีการศึกษานั้น	
	X 100
จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในปีการศึกษานั้น	

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้สามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
3.3 มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอน และการวิจัย (สมศ. 3.3)	P) มีแผนปฏิบัติการในการบูรณาการความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอนและการวิจัย โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการในการบูรณาการความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอนและการวิจัย C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) มีผลการดำเนินงานตามระดับคุณภาพที่กำหนด 2 ข้อแรก 2) มีผลการดำเนินงานตามระดับคุณภาพที่กำหนด 3 ข้อแรก 3) มีผลการดำเนินงานตามระดับคุณภาพที่กำหนด 4 ข้อแรก 4) มีผลการดำเนินงานตามระดับคุณภาพที่กำหนดครบ 5 ข้อ 5.1) มีผลการดำเนินงานตามระดับคุณภาพที่กำหนดครบ 5 ข้อ 5.2) มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัย มากกว่า 1 โครงการ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีแผนในการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัย
2. มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอน อย่างน้อย 1 โครงการ
3. มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการวิจัย อย่างน้อย 1 โครงการ
4. มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัย อย่างน้อย 1 โครงการ
5. มีการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนหรือการวิจัยกับการบริการวิชาการหรือวิชาชีพ อย่างน้อย 1 โครงการ

คำอธิบาย

การที่สถาบันได้นำองค์ความรู้และมวลประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการแก่สังคมชุมชนและประเทศชาติมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย

ข้อมูลที่ต้องการ

1. แผนในการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัยที่เป็นรูปธรรม เช่น แผนการสอน แผนงานวิจัย หลักสูตร เป็นต้น
2. โครงการ กิจกรรม หรือหลักฐานที่แสดงว่าได้นำองค์ความรู้และมวลประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการแก่สังคม ชุมชน และประเทศชาติมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
3.4 ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ (สมศ. 3.4)	P) มีแผนปฏิบัติการในการจัดสรรงบประมาณในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคม โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการในการจัดสรรงบประมาณในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคม C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับ 1 - 6,499 บาท 2) ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับ 6,500 – 9,999 บาท 3) ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับ 10,000 – 11,999 บาท 4) ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับ 12,000 – 14,999 บาท 5) ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับหรือมากกว่า 15,000 บาท

คำอธิบาย

จำนวนค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้กับทุกโครงการหรือกิจกรรมในการบริการวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนสังคม โดยไม่เรียกเก็บเงินใดๆ จากผู้รับบริการ ต่ออาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ ในการนับโครงการหรือกิจกรรมในการบริการวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนสังคมที่ไม่เรียกเก็บเงินใดๆจากผู้รับบริการ ให้นับรวมถึงโครงการหรือ กิจกรรมในการบริการวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนสังคม ที่มีการเรียกเก็บเงินจากผู้รับบริการในลักษณะที่ไม่เป็นการดำเนินการในเชิงธุรกิจหรือการดำเนินการเพื่อมุ่งแสวงหาผลกำไรเป็นหลักได้ด้วย

ค่าใช้จ่าย (in-cash) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในรูปของตัวเงินที่ใช้ในการบริการวิชาการและวิชาชีพ

มูลค่า (in-kind) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากบริการที่สถาบันจัดให้ เช่น ค่าตอบแทนวิทยากรที่เป็นบุคลากรของสถาบัน ค่าใช้อุปกรณ์และสถานที่ เป็นต้น

การคำนวณมูลค่าของอาจารย์และบุคลากร หากเป็นการไปร่วมกิจกรรมให้คำนวณจากอัตราเบี้ยเลี้ยงตามระเบียบราชการ หากเป็นการบรรยายหรือให้ความรู้แบบวิทยากรให้คำนวณจากอัตราค่าตอบแทนวิทยากรตามระเบียบราชการ

การคำนวณมูลค่าของนักศึกษา ให้คำนวณจากอัตราค่าตอบแทนการจ้างงานนักศึกษาในช่วงฤดูร้อนของรัฐบาล เท่ากับ 50 บาทต่อคนต่อชั่วโมง

การคำนวณมูลค่าการใช้อาคาร สถานที่ อุปกรณ์ ให้คำนวณจากอัตราที่สถาบันเรียกเก็บจากบุคคลภายนอก

สูตรการคำนวณ

$\frac{\text{ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการเพื่อสังคมในปีการศึกษานั้น}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในปีการศึกษานั้น}}$

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้ไปในการให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา
2. มูลค่าที่เกิดขึ้นจากการที่อาจารย์ประจำของสถาบันได้ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา รวมทั้งค่าวัสดุอุปกรณ์ และค่าแรงงานที่ใช้เพื่อประกอบการให้บริการวิชาการในปีการศึกษานั้น
3. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
3.5 จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ (สมศ. 3.5)	P) มีแผนปฏิบัติการในการพัฒนาให้วิทยาลัยเป็นแหล่งวิชาการและวิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการในการพัฒนาให้วิทยาลัยเป็นแหล่งวิชาการและวิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรม ภายในปีการศึกษานั้น 1) จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ(จำนวนศูนย์เครือข่าย) เท่ากับ 1 - 2 2) จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ(จำนวนศูนย์เครือข่าย) เท่ากับ 3 3) จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ(จำนวนศูนย์เครือข่าย) เท่ากับหรือมากกว่า 4 4.1) จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ(จำนวนศูนย์เครือข่าย) เท่ากับหรือมากกว่า 4 4.2) จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ(จำนวนศูนย์เครือข่าย) เท่ากับ 1 5.1) จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ(จำนวนศูนย์เครือข่าย) เท่ากับหรือมากกว่า 4 5.2) จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ(จำนวนศูนย์เครือข่าย) มากกว่า 1

คำอธิบาย

จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ อยู่ในความรับผิดชอบของสถาบันซึ่งยังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน

การเป็นแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพ หมายถึง การที่สถาบันหรือกลุ่มสาขาวิชาที่มีศูนย์หรือมีการจัดกิจกรรมทางวิชาการในหน่วยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถาบันเป็นประจำ หรือการที่สถาบันได้ทำหน้าที่เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ เป็นที่พึ่งพาในทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการและการพัฒนาความรู้ ซึ่งได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ การนับว่าเป็นแหล่งบริการในระดับชาติหรือนานาชาตินั้น พิจารณาจากการมีเอกสารแสดง (เช่น วุฒิบัตร หรือใบรับรอง) จากองค์กรหรือหน่วยงานอื่น เช่น สถาบันทดสอบทางวิชาการหรือภาษาที่ได้รับการรับรองจาก สำนักงาน กพ. เช่น สถาบันทดสอบทางวิชาการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์เครือข่ายของ สมศ. หน่วยงานที่กระทรวงหรือหน่วยงานระดับชาติให้การรับรอง เช่น กระทรวงอุตสาหกรรมให้การรับรองให้คณะวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเป็นศูนย์ทดสอบความแข็งแรงของเหล็ก กระทรวงวิทยาศาสตร์ให้การรับรองการเป็นศูนย์ไซโคลตรอนของชาติ เป็นต้น

ข้อมูลที่ต้องการ

จำนวนศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการวิชาการที่ได้รับการยอมรับในสังคม แยกรายงานในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยมีหลักฐานยืนยัน

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
3.6 รายรับของสถาบันในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพในนามสถาบันต่ออาจารย์ประจำ (สมศ. 3.6)	P) มีแผนปฏิบัติการในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมที่นำรายรับให้แก่สถาบัน โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมที่นำรายรับให้แก่สถาบัน C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) มีรายรับจากการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับ 1 - 14,999 บาท 2) มีรายรับจากการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับ 15,000 – 19,999 บาท 3) มีรายรับจากการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับ 20,000 – 39,999 บาท 4) มีรายรับจากการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับ 40,000 - 79,999 บาท 5) มีรายรับจากการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับหรือมากกว่า 80,000 บาท

คำอธิบาย

จำนวนรายรับหลังจากหักต้นทุนในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่สามารถนำผลลัพท์กลับสู่องค์กรในนามสถาบันหรือคณะวิชาหรือหน่วยงานในสังกัดของสถาบันต่ออาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

แหล่งที่มาของรายรับ ได้แก่

- 1) รายรับจากกิจกรรมหรือ โครงการที่ดำเนินการบริการวิชาการและวิชาชีพในนามสถาบัน หรือคณะวิชาหรือหน่วยงานในสังกัดของสถาบัน (สถาบันเป็นผู้จัด)
- 2) รายรับจากการหักเป็นค่า over charge จากโครงการที่ผ่านสถาบัน (คณาจารย์ของสถาบันได้รับงบประมาณภายนอกให้ดำเนินการ)

สูตรการคำนวณ

รายรับของสถาบันในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพในนามสถาบันในปีการศึกษานั้น จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น
--

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนเงินที่สถาบันได้รับจากการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา
2. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

หมายเหตุของ สมศ.

ไม่รวมรายได้จากการจัดการเรียนการสอนภาคพิเศษ หรือการศึกษาเพื่อปวงชน (กศปช.)

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
3.7 ระดับความสำเร็จในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพตามพันธกิจของสถาบัน (สมศ. 3.7)	P) มีแผนปฏิบัติการในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพตามพันธกิจของสถาบัน โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพตามพันธกิจของสถาบัน C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) มีผลการดำเนินงานให้บริการวิชาการและวิชาชีพ ตามระดับคุณภาพที่กำหนดไว้ เท่ากับ 1 - 2 ข้อแรก 2) มีผลการดำเนินงานให้บริการวิชาการและวิชาชีพ ตามระดับคุณภาพที่กำหนดไว้ ใน 3 ข้อแรก 3) มีผลการดำเนินงานให้บริการวิชาการและวิชาชีพ ตามระดับคุณภาพที่กำหนดไว้ 4 ข้อแรก 4.1) มีผลการดำเนินงานให้บริการวิชาการและวิชาชีพ ตามระดับคุณภาพที่กำหนดไว้ ครบ 5 ข้อ 4.2) อย่างน้อย ร้อยละ 80 ของผู้รับบริการวิชาการและวิชาชีพมีความพึงพอใจในระดับดีขึ้นไป 5.1) มีผลการดำเนินงานให้บริการวิชาการและวิชาชีพ ตามระดับคุณภาพที่กำหนดไว้ ครบ 5 ข้อ 5.2) ร้อยละ 100 ของผู้รับบริการวิชาการและวิชาชีพมีความพึงพอใจในระดับดีขึ้นไป 5.3) อัตราส่วนการใช้วิทยากรภายในต่อภายนอกในการให้บริการวิชาการ ไม่น้อยกว่า 2 : 1

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีแผนหรือโครงการในการให้บริการวิชาการอย่างครบถ้วนตามพันธกิจของสถาบัน
2. มีการให้บริการวิชาการแก่สังคมตามแผนหรือโครงการในการให้บริการวิชาการอย่างครบถ้วนตามพันธกิจของสถาบัน
3. มีการบูรณาการการเรียนการสอนหรือการวิจัยหรือการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมในการให้บริการวิชาการแก่สังคม อย่างน้อย 1 โครงการ
4. มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคม อย่างน้อย 1 โครงการ
5. เกิดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและองค์กรในชุมชนในการพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชนและพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ อย่างน้อย 1 โครงการ

คำอธิบาย

สถาบันมีระดับความสำเร็จในการให้บริการวิชาการ การเป็นที่พึ่งทางวิชาการที่เหมาะสมให้แก่สังคม ชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติซึ่งเป็นไปตามพันธกิจของสถาบัน และได้ใช้องค์ความรู้จากการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน และสังคมไปในการให้บริการทางวิชาการ วิชาชีพแก่ชุมชน รวมทั้งได้นำองค์ความรู้จากการวิจัย หรือการค้นคว้าไปใช้ในการให้บริการทางวิชาการ วิชาชีพแก่ชุมชน

ข้อมูลที่ต้องการ

1. แผนในการให้บริการวิชาการที่สถาบันได้ให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปี การศึกษา
2. หลักฐานที่แสดงว่าการให้บริการทางวิชาการของสถาบันได้เป็นไปตามพันธกิจของสถาบัน อาทิ รายงานประจำปี โครงการบริการวิชาการ การวิเคราะห์ทดสอบ การวิจัยและให้คำปรึกษา ผลการประเมินโครงการ งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ
3. หลักฐานที่แสดงว่าการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติที่สถาบันดำเนินการแต่ละปีนั้นได้บรรลุผลสำเร็จอย่างไร เช่น รายงานประจำปี โครงการบริการวิชาการ การวิเคราะห์ทดสอบการวิจัยและให้คำปรึกษา ผลการประเมินโครงการ งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ
4. โครงการบริการวิชาการที่มีการบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน การวิจัย และหรือหรือการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

5. โครงการวิจัยผลงานสร้างสรรค์ หรือการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคม เช่น โครงการวิจัยประเมินผลการให้บริการวิชาการ

6. หลักฐานเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและองค์กรในชุมชนในการพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชน และพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้

หมายเหตุ

การแปลผลคะแนนค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ มีรายละเอียด ดังนี้

1.00 – 1.50 คะแนน	เท่ากับ	ต้องปรับปรุง
1.51 – 2.50 คะแนน	เท่ากับ	ควรปรับปรุง
2.51 – 3.50 คะแนน	เท่ากับ	พอใช้
3.51 – 4.50 คะแนน	เท่ากับ	ดี
4.51 – 5.00 คะแนน	เท่ากับ	ดีมาก

4. มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การอนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่เอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นอันเป็นมรดกไทย และการบูรณาการในการผลิตบัณฑิต การวิจัย และการบริการวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการสร้างสรรค์และส่งเสริมภูมิปัญญาไทยให้เป็นรากฐานของการพัฒนาองค์ความรู้ที่สามารถพัฒนาสู่สากล

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
4.1 ร้อยละของโครงการหรือกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะ และ วัฒนธรรม ต่อจำนวนนักศึกษา(สมศ. 4.1)	P) มีแผนปฏิบัติการในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะ และวัฒนธรรม C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการ ตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) ร้อยละของโครงการหรือกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา เท่ากับ 1 – 1.4 2) ร้อยละของโครงการหรือกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา เท่ากับ 1.5 – 1.9 3) ร้อยละของโครงการหรือกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา เท่ากับหรือมากกว่า 2 4.1) ร้อยละของโครงการหรือกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา เท่ากับหรือมากกว่า 2 4.2) มีการบูรณาการงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเข้ากับพันธกิจอื่น อีก 1 ด้าน อย่างน้อย 1 โครงการ 5.1) ร้อยละของโครงการหรือกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา เท่ากับหรือมากกว่า 2 5.2) มีการบูรณาการงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเข้ากับการวิจัยและพันธกิจด้านอื่น อย่างน้อย 1 โครงการ 5.3) มีการนำศิลปะและวัฒนธรรมหรือภูมิปัญญาไทยออกเผยแพร่ในระดับสากล อย่างน้อย 1 โครงการ

คำอธิบาย

ร้อยละของกิจกรรมที่สถาบันดำเนินการอนุรักษ์ พัฒนา สร้างเสริมวัฒนธรรมรวมถึงศิลปวัฒนธรรม และชีวิตวัฒนธรรมให้นักศึกษา ทั้งนี้ในการสนับสนุนดังกล่าวอาจกระทำโดยผ่านกระบวนการสร้างบัณฑิต งานวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการ หรืออาจเป็นการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรมโดยตรง ต่อจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติเต็มเวลาเทียบเท่า

ลักษณะกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม ประกอบด้วย

- 1) โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย
- 2) โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ทั้งของท้องถิ่นและของชาติ
- 3) โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและศรัทธาในสถาบันทางศาสนา
- 4) โครงการหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดระบบคุณค่าหรือค่านิยมที่นับถือความดีงามและคุณธรรมจริยธรรม
- 5) โครงการหรือกิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย
- 6) การแสดงศิลปวัฒนธรรมสากลและของชาติอื่นๆ

สูตรการคำนวณ

จำนวนโครงการหรือกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม ในปีการศึกษานั้น	X 100
จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติเต็มเวลาเทียบเท่าในปีการศึกษานั้น	

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม ในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติเต็มเวลาเทียบเท่า

หมายเหตุของ สมศ.

1. กรณีเป็นโครงการของสถาบัน และกลุ่มสาขาวิชาจัดกิจกรรมร่วมด้วย แต่ละกลุ่มสาขาวิชาสามารถนับเป็นกิจกรรมได้

2. กรณีงานที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานภายนอกและขอความร่วมมือให้สถาบันไปช่วยให้สามารถนับได้

3. ลักษณะโครงการหรือกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม

3.1 โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย กิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศทางวัฒนธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การเกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทย ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัย 4 ในการดำรงชีวิต คือ อาหาร พื้นบ้าน ยารักษาโรคและการรักษาโรคแบบพื้นบ้าน เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน บ้านเรือนหรือการตกแต่งอาคาร สถานที่ โดยเน้นวัฒนธรรมไทยหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น อาจเป็นกิจกรรมหรือโครงการ ที่หน่วยงานจัดขึ้นเองโดยตรง เช่น การจัดงานหรือนิทรรศการทางวัฒนธรรม กิจกรรมการประกวดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิต เช่น การประกวดนกเขาชวา นกกรงหัวจุก การประกวดทำอาหารไทย เป็นต้น หรือกิจกรรมที่หน่วยงานจัดสอดแทรกเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมหลักอื่นๆ เช่น การจัดเลี้ยงอาหารพื้นบ้าน ในงานสัมมนาในระดับต่างๆ หรือ การรณรงค์ให้บุคลากรและนักศึกษาแต่งกายชุดพื้นบ้าน การนำผ้าพื้นบ้านมาตัดเป็นเสื้อ 5 ส หรือแบบฟอร์มประจำหน่วยงาน เป็นต้น ตลอดจนการสนับสนุนให้มีกลุ่มหรือชมรมผู้สนใจกิจกรรมทางวัฒนธรรมด้านต่างๆ ขึ้นในหน่วยงาน เช่น กลุ่มดนตรีไทย กลุ่มวรรณกรรม เป็นต้น

3.2 โครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณีไทยทั้งของท้องถิ่นและของชาติ

ขนบธรรมเนียมประเพณี หมายถึง แบบแผนการประพฤติปฏิบัติในโอกาสหรือเทศกาลต่างๆ ที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษของชุมชนท้องถิ่น ภายใต้อิทธิพลของความเชื่อที่ถูกต้องถึงศรัทธา ความเชื่อ และค่านิยม เพื่อให้สามารถนำมาปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับยุคสมัย

ตัวอย่างกิจกรรมได้แก่ วันไหว้ครู วันลอยกระทง วันสงกรานต์ วันทำบุญเดือนสิบ การทำบุญวันว่าง เป็นต้น

3.3 โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและศรัทธาในสถาบันทางศาสนา โดยให้นับได้ทุกศาสนาที่มุ่งเน้นเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดสันติสุขในปัจเจกบุคคลและสังคมโลก

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการสวดมนต์และการตักบาตร การปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางศาสนาต่างๆ เช่น งานหล่อเทียนพรรษา การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า วันคริสต์มาส วันฮารีรายอ การ

ส่งเสริมการปฏิบัติศาสนกิจตลอดจนการสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการปฏิบัติศาสนกิจ เช่น ห้องละหมาด ห้องฝึกสมาธิ เป็นต้น

3.4 โครงการหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดระบบคุณค่าหรือค่านิยมที่นับถือความดีงามและคุณธรรม จริยธรรม ในยุคปัจจุบัน ซึ่งต้องคำนึงถึงบริบทและเงื่อนไขต่างๆ ที่เรื่อนั้นตั้งอยู่ในยุคปัจจุบัน ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้มีการทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ซึ่งอยู่นอกขอบเขต รูปแบบงานในเรื่องวิถีชีวิตของไทย หรือประเพณีไทย หรือที่เกี่ยวข้องกับสถาบันทางศาสนา ซึ่งนอกจากเป็นการส่งเสริมให้เกิดการสร้างสรรค์ให้เกิดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ แล้วยังช่วยสร้างกิจกรรมเพื่อการดึงดูดให้เยาวชนไทยเกิดความตระหนักในเรื่องระบบคุณค่าและคุณธรรม จริยธรรมมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมค่ายพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ค่ายพัฒนาทักษะชีวิต การเข้าค่ายหรือกิจกรรมพัฒนาจิต เป็นต้น ซึ่งอาจจัดสำหรับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา เยาวชน บุคลากร สมาชิกในชุมชน เป็นต้น

3.5 โครงการหรือกิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย เช่น ดนตรีไทย และพื้นบ้าน ศิลปะการแสดง ของไทยและพื้นบ้าน ประดิษฐ์ศิลป์ไทยและพื้นบ้าน งานหัตถกรรมกีฬาและการละเล่นพื้นบ้านต่างๆ อาจเป็นโครงการหรือกิจกรรม ทั้งในส่วนที่จัดขึ้นเองโดยตรง หรือการให้บริการการแสดงแก่หน่วยงานต่างๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การแสดงโนรา การแสดงหนังตะลุง และการละเล่นพื้นบ้านต่างๆ เช่น ตะกร้อไทย สะบ้า หมากขุม เป็นต้น หรือการนำกลุ่มนักศึกษาหรือบุคลากร ไปร่วมกิจกรรมดังกล่าวที่หน่วยงานอื่นจัดขึ้น เพื่อสร้างโอกาสในการมีส่วนร่วมทางศิลปะและวัฒนธรรมขึ้นเป็นต้น

3.6 การแสดงศิลปวัฒนธรรมสากลและของชาติอื่นๆ อันเป็นการแสดงถึงความเข้าใจวัฒนธรรมของชาติต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ดังนั้นการจัดให้นักศึกษา เยาวชน ประชาชน มีประสบการณ์และการเรียนรู้วัฒนธรรมนานาชาติผ่านกิจกรรมรูปแบบต่างๆ นั้น มีความสำคัญต่อการดำรงอยู่อย่างมีความเข้าใจที่ชัดเจนต่อวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมของชาติอื่นๆ อันเป็นวัฒนธรรมโดยรวมของโลก

ศิลปวัฒนธรรมสากลและชีวิตวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ที่สื่อออกมาในรูปแบบต่างๆ เช่น ดนตรี ศิลปะการแสดง ประดิษฐ์ศิลป์ งานหัตถกรรม ศิลปกรรมต่างๆ ที่อาจจะสื่อสารออกมาในรูปแบบของการแสดงภาพยนตร์ ภาพถ่าย ภาพเขียนนิทรรศการวัฒนธรรมต่างๆ ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้นโดยตรง หรือการให้บริการแก่หน่วยงานอื่นๆ หรือการเข้าร่วมชมกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การแสดงดนตรีสากลและดนตรีประจำชนชาติต่างๆ การแสดงจินตลีลาประกอบเพลง การประกวดดนตรีสากล การจัดการแสดงผลงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรมประเภทต่างๆ เช่น นิทรรศการศิลปกรรม ประติมากรรม เป็นต้น

พันธกิจหลักสถาบันอุดมศึกษา มี 4 ด้าน ได้แก่

1. การผลิตบัณฑิต
2. การวิจัย
3. การบริการวิชาการแก่สังคม
4. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

หมายเหตุ

1. การบูรณาการงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเข้ากับพันธกิจอื่น หมายถึง การประสานเนื้อหาหลักการ กิจกรรม ของการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเข้าเป็นหน่วยเดียวกันกับพันธกิจอื่นอย่างผสมกลมกลืนกัน

การดำเนินงานหรือกิจกรรมที่เป็นการผสมผสานการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กับ การเรียนการสอนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการผลิตบัณฑิตโดยมีการระบุไว้ในวัตถุประสงค์รายวิชา ในการออกแบบการเรียนการสอน(course design) และสอดคล้องกับกิจกรรมในแผนการสอน หรือการวิจัยโดยมีการระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของการวิจัย หรือการบริการวิชาการแก่สังคมโดยมีการระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของโครงการ

2. การคำนวณกิจกรรม โครงการในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรม ให้นับเฉพาะกิจกรรม โครงการที่ระบุวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรม และการคำนวณค่าใช้จ่ายและมูลค่าตามตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ให้สอดคล้องกับจำนวนกิจกรรม โครงการ ตามตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ด้วย

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
4.2 ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะ และ วัฒนธรรม ต่องบดำเนินการ (สมศ. 4.2)	P) มีแผนปฏิบัติการในการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการในการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรม ภายในปีการศึกษานั้น 1) ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต้องบ่งดำเนินการ เท่ากับ 0.01 - 0.49 2) ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต้องบ่งดำเนินการ เท่ากับ 0.50 – 0.99 3) ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต้องบ่งดำเนินการ เท่ากับหรือมากกว่า 1 4.1) ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต้องบ่งดำเนินการ เท่ากับหรือมากกว่า 1 4.2) อย่างน้อยร้อยละ 75 ของโครงการหรือกิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม บูรณาการกับงานพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5.1) ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต้องบ่งดำเนินการ เท่ากับหรือมากกว่า 1 5.2) ร้อยละ 100 ของโครงการหรือกิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม บูรณาการกับงานพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5.3) อย่างน้อย ร้อยละ 80 ของนักศึกษาที่เข้าร่วมแต่ละโครงการหรือกิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม มีความพึงพอใจในระดับดีขึ้น

คำอธิบาย

ค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่สถาบันใช้ไปเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมเทียบงบประมาณ

ค่าใช้จ่าย (in-cash) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในรูปของตัวเงินที่ใช้ในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

มูลค่า (in-kind) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากบริการที่สถาบันจัดให้ เช่น ค่าตอบแทนวิทยากรที่เป็นบุคลากรของสถาบัน ค่าใช้อุปกรณ์และสถานที่ เป็นต้น

งบดำเนินการ หมายถึง งบหมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเสื่อมราคา โดยไม่รวมงบลงทุน (งบครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง) งบดำเนินการคิดจากทั้งสองแหล่งคือ จากงบประมาณแผ่นดินและงบเงินรายได้ (เงินนอกงบประมาณแผ่นดิน) ทั้งนี้ให้คิดตามปีการศึกษา

สูตรการคำนวณ

$\frac{\text{จำนวนค่าใช้จ่ายและมูลค่าใช้จ่ายเป็นตัวเงินที่เกิดขึ้นในการที่อาจารย์ประจำของสถาบันได้ใช้เพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมในปีการศึกษานั้น}}{\text{งบดำเนินการในปีการศึกษานั้น}} \times 100$
--

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้ไปในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา
2. ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากการที่อาจารย์ประจำของสถาบันได้ใช้เพื่ออนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมในแต่ละปีการศึกษา
3. งบดำเนินการในปีการศึกษานั้น

หมายเหตุของ สมศ

1. นับเฉพาะโครงการที่ไม่เรียกเก็บเงินใดๆ จากผู้รับบริการ
2. นับค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้จริง ไม่ใช่ที่ตั้งงบประมาณ
3. นับเฉพาะโครงการที่สถาบันพิจารณาเห็นชอบให้ดำเนินการ

หมายเหตุ

แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อโครงการ กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ควรจัดทำแบบประเมินเฉพาะที่ตอบวัตถุประสงค์ของแต่ละโครงการ กิจกรรม

หมายเหตุ

ตัวบ่งชี้เฉพาะของสมศ. แต่วิทยาลัยในสังกัดสมศ. ไม่ขอรับการประเมิน หากวิทยาลัยใดขอรับการประเมินและมีผลลัพธ์ในการดำเนินการผ่านเกณฑ์การตัดสินจะได้รับคะแนนพิเศษ โดยอาจเลือกเพียงตัวบ่งชี้ตัวใดตัวหนึ่งหรือทั้งหมดก็ได้ โดยใช้เกณฑ์ตัดสินของสมศ.

ตัวบ่งชี้ 4.3 มีผลงานหรือชิ้นงานการพัฒนางานองค์ความรู้ และสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรม

คำอธิบาย

การที่สถาบันมีผลงาน หรือชิ้นงานที่เกิดขึ้นจากการพัฒนางานองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่สามารถนับได้ และ เป็นที่ยอมรับของวงวิชาการด้านนี้ และมีร่องรอยหรือกระบวนการหรือความสำเร็จของการสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรมที่ชัดเจน

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนผลงาน หรือชิ้นงานที่เกิดขึ้นจากการพัฒนางานองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมในแต่ละปีการศึกษา
2. หลักฐานที่แสดงถึงกระบวนการของการสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรมที่ชัดเจนในแต่ละปีการศึกษา อาทิ นโยบาย มติของกรรมการสภาสถาบันที่เกี่ยวกับการดำเนินการสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรม รายงานการประชุม หรือเอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง
3. หลักฐานที่แสดงถึงความสำเร็จของการสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรมที่ชัดเจนในแต่ละปีการศึกษา

ตัวบ่งชี้ 4.4 ประสิทธิภาพในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม

คำอธิบาย

การที่สถาบันสามารถแสดงผลให้เป็นที่ประจักษ์ได้ว่ากิจกรรมการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมที่ได้ดำเนินการในแต่ละปีการศึกษานั้นบรรลุความสำเร็จตามพันธกิจในระดับใด

ข้อมูลที่ต้องการ

1. หลักฐานที่แสดงว่ากิจกรรมหรือโครงการด้านการทำนุบำรุง การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่สถาบันดำเนินการในแต่ละปีการศึกษาได้เกิดประสิทธิผลและประโยชน์ต่อสาธารณะ สังคม ชุมชน หรือประเทศชาติ อาทิ รายงานประจำปี ผลการประเมินโครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ ฯลฯ
2. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันได้มีการบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการบริการวิชาการในแต่ละปีการศึกษา
3. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการวิจัยที่แสดงถึงการบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละปีการศึกษา
4. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการสร้างนวัตกรรมหรือองค์ความรู้ภูมิปัญญาไทยในแต่ละปีการศึกษา
5. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการเผยแพร่องค์ความรู้ภูมิปัญญาไทยออกไปสู่สากลในแต่ละปีการศึกษา

5. มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบัน และบุคลากร

การบริหารและการจัดการศึกษาที่ประชาคมในและนอกสถาบัน และผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี เน้นการกระจายอำนาจ กำกับด้วยนโยบาย การวางแผน ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การพัฒนาบุคลากร ที่เป็นระบบและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอน การวิจัยและการบริหาร โดยมุ่งสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการรวมทั้งการสร้างเสถียรภาพทางการเงิน การใช้จ่ายอย่างคุ้มค่า มีอิสระ คล่องตัว โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
5.1 ระดับคุณภาพของสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการบริหารวิทยาลัย (สมศ. 5.1)	P) สภามหาวิทยาลัยหรือสถาบัน และผู้บริหารกำหนดนโยบาย แผนงาน และกลยุทธ์ในการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาใน SAR เล่มที่แล้ว D) มีการดำเนินการตามนโยบาย แผนงาน และกลยุทธ์ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล C) ประเมินนโยบาย แผนงาน และกลยุทธ์ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุง นโยบาย แผนงาน และกลยุทธ์ ภายในปีการศึกษานั้น 1) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ 1 - 3 ข้อ 2) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ 4 ข้อ 3) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ 5 ข้อ 4.1) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ครบ 7 ข้อ 4.2) คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล 5.1) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ครบ 7 ข้อ 5.2) คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล 5.3) มีการประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย และเปิดเผยต่อสาธารณชนเป็นประจำทุกปี

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. กรรมการสถานศึกษาหรือกลุ่มสาขา เปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการดำเนินงาน
2. สถานศึกษาหรือกลุ่มสาขา มีส่วนร่วม ในการกำหนดและให้ความเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์ และให้ข้อสังเกตที่มีนัยสำคัญ
3. สถานศึกษาหรือกลุ่มสาขา ติดตามผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจหลักของสถานศึกษาอย่างครบถ้วน มากกว่า ปีละ 2 ครั้ง
4. มีการประชุมสถานศึกษาหรือกลุ่มสาขา อย่างต่ำ ร้อยละ 80 ของแผน
5. มีการประชุมกรรมการสถานศึกษาหรือกลุ่มสาขา เข้าประชุมโดยเฉลี่ยอย่างต่ำ ร้อยละ 80
6. มีการส่งเอกสารให้กรรมการสถานศึกษาหรือกลุ่มสาขา ก่อนการประชุมโดยเฉลี่ยอย่างต่ำ 7 วัน
7. มีการประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุดของสถานศึกษาหรือกลุ่มสาขา โดยมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนและตกลงกันไว้ล่วงหน้า

คำอธิบาย

การที่สภามหาวิทยาลัย หรือ สถาบัน (รวมถึงกรรมการบริหารสถาบันในกรณีไม่มีสถานศึกษา) มีนโยบายการกำกับดูแลกิจการและให้ความสำคัญเพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลและการพัฒนาสถาบันอย่างยั่งยืน โดยมีการบริหารที่ดี ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยในทางปฏิบัติการกำกับดูแลกิจการของสถาบันตามหลักสากลจะดำเนินการโดยผ่านสภามหาวิทยาลัย หรือ สถาบัน ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการผลักดันการกำหนดนโยบาย แผนงาน และกลยุทธ์ในการดำเนินงานเพื่อให้ฝ่ายบริหารและคณาจารย์ มีการดำเนินงานตามนโยบายและเป้าหมายของสถาบันให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ภายใต้ระบบการทำงานที่ดีและมีระบบตรวจสอบการทำงานตามภารกิจของสถาบัน ตลอดจนจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการทำงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงการทำงานและพัฒนาการทำงานที่ดียิ่งขึ้น ดังนั้นบทบาทของคณะกรรมการในการกำกับดูแลที่ดี จึงส่งผลต่อการดำเนินงานของสถาบันโดยตรง

นอกจากนี้ในเรื่องของรายงานทางการเงินและการเปิดเผยสารสนเทศและความโปร่งใส นั้นเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการแสดงถึงความรับผิดชอบต่อการทำงานขององค์กรต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ตลอดจนแสดงถึงความโปร่งใสที่พร้อมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย สามารถร่วมตรวจสอบการทำงานขององค์กรได้

ระบบงานที่สำคัญมี 3 ด้าน ได้แก่

1. การควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน
2. การบริหารจัดการสารสนเทศ
3. การบริหารทรัพยากรบุคคล

ข้อมูลที่ต้องการ

1. รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัย หรือสถาบันหรือกรรมการบริหารสถาบันหรือกลุ่มสาขาวิชา ที่แสดงถึงการให้ความเห็นชอบต่อแผนยุทธศาสตร์หรือแผนกลยุทธ์ของสถาบัน หรือ กลุ่มสาขาวิชา

2. หลักฐานที่แสดงถึงการเปิดโอกาสให้ตรวจสอบสภามหาวิทยาลัย หรือ สถาบันหรือกรรมการบริหารสถาบันหรือกลุ่มสาขาวิชา เช่น รายงานทางการเงิน สภาสถาบัน หรือ สถาบันหรือกรรมการบริหารสถาบันหรือกลุ่มสาขาวิชา มีส่วนร่วมในการกำหนดและให้ความเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์หรือแผนกลยุทธ์ และให้ข้อสังเกตที่มีนัยสำคัญ

3. รายงานการติดตามผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจหลักของสถาบันอย่างครบถ้วน

4. แผนการประชุมของกรรมการสภาสถาบัน หรือกลุ่มสาขาวิชา

5. จำนวนครั้งในการประชุมจริงของกรรมการสภาสถาบัน หรือ สถาบันหรือกรรมการบริหารสถาบันหรือกลุ่มสาขาวิชา

6. หลักฐานจำนวนวันที่ส่งเอกสารให้กรรมการสภาสถาบัน หรือ สถาบันหรือกรรมการบริหารสถาบันหรือกลุ่มสาขาวิชา ก่อนประชุม

7. ผลการประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน หรือกลุ่มสาขาวิชา

8. หลักเกณฑ์การประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุดของสถาบันหรือกลุ่มสาขาวิชา

หมายเหตุ

ในกรณีของวิทยาลัยสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก คณะกรรมการบริหารวิทยาลัย ถือเป็น สภาสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
5.1.1 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน (สกอ. 7.2)	P) มีแผนปฏิบัติการส่งเสริมสนับสนุนภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมสนับสนุนภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมภายในปีการศึกษานั้น 1) มีผลการดำเนินงานตามเกณฑ์ เท่ากับ 1 – 2 ข้อแรก 2) มีผลการดำเนินงานตามเกณฑ์ เท่ากับ 3 ข้อแรก 3) มีผลการดำเนินงานตามเกณฑ์ ครบทุกข้อ 4.1) มีผลการดำเนินงานตามเกณฑ์ ครบทุกข้อ 4.2) ผู้บริหารทุกระดับผ่านหลักสูตรที่พัฒนาความรู้ ทักษะ ประสิทธิภาพ ด้านการบริหารองค์กร ภายในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา ร้อยละ 60 - 79 5.1) มีผลการดำเนินงานตามเกณฑ์ ครบทุกข้อ 5.2) ผู้บริหารทุกระดับผ่านหลักสูตรที่พัฒนาความรู้ ทักษะ ประสิทธิภาพ ด้านการบริหารองค์กร ภายในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา เท่ากับหรือมากกว่า ร้อยละ 80

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีกระบวนการสรรหาผู้บริหารที่เป็นระบบ โปร่งใส ตรวจสอบได้
2. ผู้บริหารดำเนินการบริหารด้วยหลักธรรมาภิบาลและใช้ศักยภาพภาวะผู้นำที่มีอยู่ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
3. มีกระบวนการประเมินศักยภาพและผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับในสถาบัน
4. มีการจัดทำแผนและกลไกการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารตามผลการประเมิน และดำเนินการตามแผนอย่างครบถ้วน

คำอธิบาย

ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของสถาบันอุดมศึกษาคือ ผู้บริหารทุกระดับของสถาบันนั้น ๆ หากผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดีมีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ปัญหาและกำกับดูแล ติดตามผลการทำงานของสถาบันไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้สถาบันเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว

แนวปฏิบัติที่ดี

1. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูล สารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาสถาบัน
2. มีความสามารถในการบริหาร โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบัน นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
3. มีธรรมาภิบาล มีความสามารถในการกำกับดูแล ติดตามผลการทำงานของ สถาบัน และสามารถตัดสินใจ แก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีความสามารถด้านการบริหารงานงบประมาณ บริหารรายได้ บริหารงานบุคคล และทรัพยากรอื่นๆ
5. สนับสนุนให้บุคลากรในสถาบันและชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจ แก่บุคลากรตามความเหมาะสมและจงใจให้รักสถาบัน
6. สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติและมีจริยธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานหรือรวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพัฒนาสมรรถนะและภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับของสถาบัน และหลักฐานการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. จำนวนกิจกรรมหรือโครงการการส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารสถาบัน เช่น หลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานและภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ หลักฐาน การส่งเสริมสนับสนุน ข้อมูลเกี่ยวกับผลงานและรางวัลด้านการบริหารของผู้บริหาร
4. รายงานผลการประเมินผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ
5. จำนวนผู้บริหารที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพและภาวะผู้นำ
6. ความสำเร็จของแผนพัฒนาสมรรถนะและภาวะผู้นำของผู้บริหาร และการเตรียมผู้บริหารในอนาคต
7. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากร และสภาสถาบันที่มีต่อการ บริหารงานสถาบันของผู้บริหาร

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
--------------	-------------

5.1.2 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ (สกอ. 7.4)	P) มีแผนปฏิบัติการพัฒนาระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ D) มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ C) ประเมินแผนปฏิบัติการ และประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการตรงตามตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด A) นำผลการประเมินมาใช้จัดทำแผนหรือโครงการหรือกิจกรรม ภายในปีการศึกษานั้น 1) มีผลการดำเนินงานตามเกณฑ์ เท่ากับ 1 – 2 ข้อแรก 2) มีผลการดำเนินงานตามเกณฑ์ เท่ากับ 3 – 4 ข้อแรก 3) มีผลการดำเนินงานตามเกณฑ์ เท่ากับ 5 ข้อแรก 4) มีผลการดำเนินงานตามเกณฑ์ ครบทุกข้อ 5.1) มีผลการดำเนินงานตามเกณฑ์ ครบทุกข้อ 5.2) มีระบบตอบแทนให้แก่บุคลากรทุกระดับที่สร้างชื่อเสียงหรือสร้างรายได้ให้แก่สถาบัน
--	---

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการจัดทำแผนการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็นรูปธรรม ภายใต้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
2. มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็นการส่งเสริมสมรรถนะในการปฏิบัติงาน เช่น การสรรหา การจัดวางคนลงตำแหน่ง การกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่ง การ สนับสนุนเข้าร่วมประชุม ฝึกอบรมและหรือเสนอผลงานทางวิชาการ การประเมินผลการปฏิบัติงาน มาตรการสร้างขวัญกำลังใจ มาตรการลงโทษ รวมทั้งการพัฒนา และรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพ
3. มีระบบสวัสดิการและเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างบรรยากาศที่ดีให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่อย่างมีความสุข
4. มีระบบส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพสูงให้มีโอกาสประสบความสำเร็จและก้าวหน้าในอาชีพอย่างรวดเร็วตามสายงาน
5. มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรทุกระดับอย่างเป็นระบบ
6. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจเสนอผู้บริหารระดับสูง และมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้อุดม

คำอธิบาย

คุณภาพของการศึกษาจะเกิดขึ้น ถ้าสถานศึกษามีบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความรักองค์กร มุ่งมั่นตั้งใจ ปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานที่กำหนด ผู้บริหารมีการมอบหมายงานให้กับ ผู้ใต้บังคับบัญชาตามศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละบุคคล บุคลากรทุกระดับมีความพึงพอใจในการทำงาน องค์กรมีการพัฒนาบุคลากรตามสาขาวิชาชีพ และหาวิธีการที่จะธำรงรักษามูลค่าที่มีประสิทธิภาพให้อยู่กับองค์กรตลอดไป

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีแผนระยะสั้นและระยะยาวในการจัดเตรียมบุคลากร พัฒนาและรักษามูลค่าอย่างมีประสิทธิภาพ (มีการวิเคราะห์การเข้าออกของบุคลากรทุกระดับ ทุกประเภทของสถาบัน)
2. มีการวิเคราะห์ภาระงานและส่งเสริมพัฒนาบุคลากรทุกระดับให้มีความรู้ ความสามารถตรงกับภารกิจและสาขาวิชาชีพ ทั้งด้านการฝึกอบรม การเข้าร่วมประชุมหรือเสนอผลงาน ทางวิชาการ การศึกษาต่อ ตลอดจนมีการส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพและความสามารถสูง ให้ประสบความสำเร็จ
3. มีการมอบหมายงานให้เป็นไปตามภารกิจของสถาบันและตามศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละคน รวมทั้งมีการพัฒนาระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี
4. มีคู่มือการปฏิบัติงาน มีการให้โอกาสบุคลากรทุกคนก้าวหน้าในการทำงาน โดยมีการกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (Career Path) ทุกสายงาน
5. มีการจัดสวัสดิการและสร้างเสริมสุขภาพที่ดีแก่บุคลากร รวมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน และสร้างบรรยากาศที่ดีที่จะทำให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่อย่างมีความสุข
6. มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรในองค์กรและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการบริหารงาน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิง เช่น

1. แผนงานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถาบัน และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติในการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถาบัน เช่น หลักเกณฑ์การรับเข้า สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ ระบบพิจารณาความดี ความชอบ เป็นต้น
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถาบัน เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน หรือ คณะกรรมการ ผู้รับผิดชอบหลักด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูลบุคลากรของสถาบัน สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน

4. จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาและเลื่อนตำแหน่ง เช่น การฝึกอบรม การศึกษาต่อ การเข้าร่วมประชุมวิชาการ ตลอดจนการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งวิชาการ
5. สถิติการเข้าออก (turnover) ของบุคลากรทุกประเภท
6. สถิติเกี่ยวกับการได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของบุคลากร
7. ความสำเร็จในการบรรลุแผนการพัฒนามูลนิธิทุกกลุ่ม ทั้งแผนระยะสั้น ระยะปานกลางและระยะยาว
8. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรทุกระดับ และนำผลการประเมินไปปรับปรุง
9. รายงานผลการปฏิบัติงานที่แสดงถึงระดับคุณภาพการปฏิบัติงาน เช่น ระดับความสำเร็จของการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ จำนวนบุคลากรที่ได้รับรางวัลต่าง ๆ ทั้งใน ระดับสถาบัน ระดับชาติ และนานาชาติ